Registered No. M. 2330.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

"ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியை உள்நாடு"

மலர் ௬ | ஸ்ரீமுக ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் 1933 ஆ அக்டோபர்மீ | இதழ் ௧௦

அன்னிபெசண்ட் அம்மையார்

சென்ற 20-9-1933-ல் அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் இவ்வுலகவாழ்வு நீத்தமை குறித்து ஆறாத்துயர் உறுகிறோம். அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் உலகுக்கு ஒருவராக விளங்கிய பெருமைவாய்ந்தவர். அவ்வம்மையாரை உலக ஒளி என்று கூறல் மிகையாகாது. அவர் உழைப்பால் உலகம் பலதுறையிலும் ஒளிபெற்று வந்தது வெள்ளிடைமலை.

ஒருவர் ஒரு துறையில் வல்லவராயிருத்தல் இயல்பு; பலதுறையில் வல்லவராயிருத்தல் அரிது. அவ்வருமை அன்னிபெசண்ட் அம்மையாரிடத்து எளிமையாய் விளங்கலாயிற்று. அவர் பலதுறையிலும் வல்லமை பெற்றிருந்தனர். அவரைச் சகலகலாவல்லி என்று டாக்டர் மணிஐயர் போன்ற பெரியார்கள் போற்றியது பொருத்தமேயாகும். அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் இளமையில் இல்வாழ்க்கையில் நுழைந்து மக்களையீன்று, பின்னே உயிர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதில் ஊக்கங்காட்டி வந்தார். முதன்முதல் அன்னையார் ஏழை மக்கள் நலங்கருதி உழைக்கப் புகுந்தார். இங்கிலாந்தில் தொழிலாளர் இயக்கம் உருக்கொள்ளுதற்குக் காரணர்களா யிருந்தவர்களுள் அம்மையாரும் ஒருவர்.

மாதுஸ்ரீ பிளவட்ஸ்கி அம்மையாருடன் கூட்டுறவுகொண்டு பெசண்ட் அம்மையார் தியசாபிகல் சங்கத்தில் சேர்ந்தார். அச்சங்கத்திற்குக் கால்கொண்ட பெருமை பிளவட்ஸ்கி அம்மையாருடையது; அதற்குச் சுவரெழுப்பி நிலையங்கோலிய பெருமை பெசண்ட் அம்மையாருடைய தாயிற்று.

அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் இந்தியாவிற்குச் செய்த திருப்பணி அளவிடற் பாலதன்று. தற்கால இந்தியா அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்துக்

குப் பாடுபட்டுள்ள பெரியாருள் அன்னிபெசண்ட் அம்மையாரும் ஒருவர். ஜாதிவேற்றுமை, பெண்ணடிமை, தீண்டாமை முதலிய குறைபாடுகளைப் போக்க அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் முன்னணியில் நின்று தொண்டாற்றியதை இந்தியா ஒருபோதும் மறவாது. இந்தியாவின் விடுதலைக்காக அம்மையார் புரிந்தபோரும், நிகழ்த்திய பணியும், உற்ற தியாகமும் இந்தியர் உள்ளத்தில் புத்தம் புதியனவாகப் பொறித்து கிடக்கின்றன. அம்மையார் இந்தியாவைத் தமக்குரிய உயிர் நாடாகக் கொண்டது ஈண்டுக் குறிக்கத்தக்கது.

அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் ஒருசிறந்த கவி; உரைநடை எழுதுவதில் பேர்பெற்றவர்; நாவன்மையில் அவருக்கு ஒப்பாராதல் மிக்காராதல் உலகில் இல்லை. அவர் உலகுக்கு ஒருபெரும் நாவலராக விளங்கி வந்தனர். அவர் நிகழ்த்திய பணிகள்யாவும் நிஷ்காமியத்தின் பாற்பட்டன.

இத்தகைய அரிய மாணிக்கத்தை - நிஷ்காமிய கர்மயோகியை - உலகம் இழந்தது; இந்தியா இழந்தது. அம்மையாரின் பேச்சுகளும் எழுத்துகளும் பொதுவாக உலகிற்கும், சிறப்பாக இந்தியாவிற்கும் ஒளி வழங்கிக் கொண்டிருக்கு மென்பதில் ஐயமில்லை.

அம்மையாரின் நல்லுயிர் ஆண்டவன் அருளொளியில் அமைதி பெறுவதாக. சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

"நவசக்தி"

திருவகுப்பு

முருகப் பெருமான் திருவருள் கைவரப்பெற்றுப் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்தவரும் சிவாநுபூதிச் செல்வருமாகிய அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய 'திருவகுப்பு' என்னும் அரிய நூலுக்கு, எமது தமிழ்ப்போதாகாசிரியர் ஒருவர் குறித்து வைத்த குறிப்புகள் எமக்குக் கிடைத்தன. அவைகளைச் செப்பனிட்டு "சித்தாந்தம்" வாயிலாக வெளியிடத் துணிந்தேம். பின்னர் இது புத்தக ரூபமாய் வெளிவரும். இவ்வுரையில் காணும் குற்றங்களைத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் இப்பத்திராசிரியர் அவர்கட்கு எழுதவேண்டுகிறேன்.

[பெயர் விழையான்]

திருவேளைக்காரன் வகுப்பு

ஆனபய பத்திவழி பாடுபெறு முத்தியது
வாகநிகழ் பத்தசன — வாரக் காரனும்
ஆரமது ரித்தகனி காரணமு தற்றமைய
னுருடனு ணக்கைபுரி — திமைக் காரனும்
ஆகமம்வி ளைத்தகில லோகமும் நொடிப்பளவி
லாசையொடு சுற்றுமதி — வேகக் காரனும்
ஆணவவ முக்கடையு மாவியை விளக்கியநு
பூதியடை விப்பதொரு — பார்வைக் காரனும்
ஆடலைவு பட்டமரர் நாடதுபி ழைக்கவம
ராவதிபு ரக்குமட — லாண்மைக் காரனும்
ஆடகவி சித்ரகன கோபுரமு கப்பிலகு
ளுபுரியி னிற்குமடை — யாளக் காரனும்

ஆயிரமு கத்துநதி பாலனும கத்தடிமை
யானவர்தொ டுத்தகவி மாலைக்கா ரனும்
ஆறுமுக வித்தகனு மாதிருபு யத்தாசு
மாதிமுடி வற்றதிரு நாமக் கார னும் ;
யானெனதெ னச்சருவு மீனசம யத்தெவரும்
யாருமுணர் தற்கரிய நேர்மைக் கார னும்
யாதுநிலை யற்றலையு மேழுபிற விக்கடலை
யேறவிடு நற்கருணை யோடக் கார னும்
ஏகமி டைக்கழிசி ராமலைதி ருப்பழநி
யோணிசெ ருத்தணியில் வாசக் கார னும்
ஏழையினி ரட்டைவினை யாயதொரு டற்சிறையி
ராமல்விடு வித்தருள்நி யாயக் கார னும்
யாமளைம ணக்குமுக சாமளைம ணிக்குயிலை
யாயெனவ ழைத்துருகு நேயக் கார னும்
ஏதமற நிச்சயம னோலயவி ளக்கொளியும்
யாகமுநி வர்க்குரிய காவற் கார னும்
ஈரிரும ருப்புடைய சோணமத வெற்பிவரும்
யானையள விற்றுவளு மாசைக் கார னும்
ஏடவிழ்க டப்பமலர் கூதளமு டிக்குமினி
யோனுமறி விற்பெரிய மேன்மைக் கார னும் ;
வானவர்பொ ருட்டுமக வானதுபொ ருட்டுமலர்
வாவியினு தித்தமுக மாயக் கார னும்
வாரணப திக்குதவு நாரணனு வக்குமரு
மானுமய னைக்கறுவு கோபக் கார னும்
வாழியென நித்தமற வாதுபர விற்சரண
வாரிசம ளிக்குமுப காரக் கார னும்
மாடமதில் சுற்றியத்ரி கூடகிரி யிற்கதிர்செய்
மாநகரி யிற்கடவு ளாயக் கார னும்
வாளெயிற துற்றபகு வாய்தொறுநெ ருப்புமிழும்
வாசுயெடுத்து தறும்வார வாசிக் கார னும்
வாளகிரி யைத்தனது தாளிலிடி யப்பொருது
வாகைபுனை குக்குடப தாகைக் கார னும்
மாசினுயி ருக்குயிரு மாசினுணர் வுக்குணர்வும்
வானிலனு வக்கனுவு பாயக் கார னும்
வாதனைத விர்த்தகுரு நாதனும்வெ ளிப்படம
காடவியி னிற்பதொர்ச காயக் கார னும் ;
மீனவனு மிக்கப்புல வோருமுறை பொற்பலகை
மீதமர்த மிழ்த்ரயவி நோதக் கார னும்
வேரிமது மத்தமதி தாதகிக டுக்கைபுனை
வேணியர்து திப்பதொரு கேள்விக் கார னும்

வேலைதுகள் பட்டுமலை சூரனுடல் பட்டுருவ
    வேலையுற விட்டதனி வேலைக் காரனும்
மீனலவு கிர்த்திகைகு மாரனுநி னைக்குமவர்
    விடுபெற வைத்தருளு தாரக் காரனும்
மேனியரி வைக்குரிய போரனும நித்தநிறல்
    வீரனும ரக்கர்குல சூறைக் காரனும்
வேதியர்வெ றுக்கையும நாதிபா வல்துவும்வி
    சாகனும்வி கற்பவிகு ரூபக் காரனும்
வேடுவர்பு னத்திலுரு மாதிமுனி சொற்படிவி
    யாகுலம னத்தினொடு போம்விற் காரனும்
மேவியபு னத்திதனி லோவியமெ னத்திகழு
    மேதகு குறத்திதிரு வேளைக் காரனே.

ஆன - உயிர்களுக்கிதமான; பயபத்தி வழிபாடு - பயபக்தி வழிபாட்டினுல்; பெறும்- பெறுதற்குரிய ; முத்தி ஆக - முத்தியுண்டாக; நிகழ் - முயல்கின்ற ; பத்தசனம் - பக்த ஜனங்களிடத்தில் ; வாரக்காரனும் - அன்புடையவனும்; ஆர - மிகுதியாக; மதுரித்த - இனித்த ; கனிகாரணம் - (மாங்)கனி காரணமாக; முதல் - முற்காலத்தில் ; தமையனுருடன் - தன் தமையனுராகிய விநாயகருடன் ; உணக்கை புரி - வாது செய்த; நிமைக்காரனும் - நிமையையுடையவனும் ; ஆகமம் விளைத்து - ஆகமநூல்களை யுண்டாக்கி; அகில லோகமும் - எல்லாவுலகங்களையும் ; நொடிப்பளவில் - நொடிப்பொழுதில் ; ஆசையொடு சுற்றும் - விருப்பத்தோடு சுற்றிவந்த ; அதி வேகக்காரனும் - மிகு வேகத்தை யுடையவனும் ; ஆணவ அழுக்கு அடையும் - ஆணவமலத்தை யடைந்த ; ஆவியை - உயிரை ; விளக்கி - விளங்கச் செய்து ; அநுபூதி - சுவாநுபவத்தை ; அடைவிப்பது - உயிர்கள் அடையச்செய்வதாகிய ; ஒரு - ஒப்பற்ற ; பார்வைக்காரனும் - கருணைநோக்க முடையவனும் ; ஆடி அலைவுபட்ட - சலனத்துக் கேதுவாகிய துன்பமடைந்த ; அமரர் நாடு பிழைக்க - தேவலோகம் பிழைக்கும்படி ; அமராவதி புரக்கும் - அமராவதிப் பட்டணத்தைக் காக்கின்ற ; அடல் ஆண்மைக்காரனும் - வலியை ஆளுதலுடையவனும்; ஆடகம் - பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட ; விசித்ரம் - ஆச்சரியகரமான ; கனம் - பெரிய - கோபுர முகப்பில் - கோபுர வாயிலில் ; அருணபுரியில் - அருணைமாநகரத்தில் ; நிற்கும் - நிலைபெற்றிருக்கின்ற ; அடையாளக்காரனும் - அடையாள முடையவனும் ; ஆயிரம் முகத்து - ஆயிர முகத்தையுடைய ; நதி பாலனும் - கங்கா புத்ரனும் ; அகத்து அடிமை ஆனவர் - அகத்தொண்டு பூண்டவர்; தொடுத்த - புனைந்த; கவி மாலைக்காரனும் - கவி மாலையை யுடையவனும் ; ஆறு முகம் - ஆறு முகங்களை யுடையவனும் ; வித்தகனும் - ஞான வடிவனும் ; ஆறு இரு புயத்து அரசும் - பன்னிரண்டு புயங்களையுடைய அரசனும் ; ஆதி முடிவு அற்ற - முதலும் முடிவு மில்லாத ; திருநாமக்காரனும் - திருநாமத்தை யுடையவனும். வ

யான்எனதுஎன - யான் எனது என்று ; சருவும்-அபிமானிக்கிற; ஈன சமயத்து- இழிவான சமயங்களையுடைய; எவரும் - யாவரும்; யாரும் - மற்றெல்லாரும்; அறிதற்கு அரிய-அறிதற்கருமையாகிய; நேர்மைக்காரனும் - நேர்மையுடையவனும்; யாதும் - எந்த சமயத்திலும் ; நிலையற்று அலையும் - நிலைக்காமல் அலைகின்ற ; எழு பிறவிக்கடலை - எழ் பிறவியாகிய கடலினை; எறவிடும் - கடத்துகிற ; நல் - நன்மையாகிய; கருணை - கிருபை என்கிற ; ஓடக்காரனும் - ஓடத்தையுடையவனும் ; ஏரகம் - திருவேரகத்திலும் ; இடைக்கழி-திருவிடைக்கழியிலும்; சிராமலை - திரிசிரா மலையிலும் ; திருப்பழனி திருப்பழனியிலும்; ஏர்அணி - அழகையுடைய ; செருத்தணியில் - திருத்தணிகையிலும் ; வாசக்காரனும் - வாழ்பவனும்; எழையின்-எழையாகிய எனது ; இரட்டை வினையாயது - இரு வினையாகிய ; ஒரு உடற்சிறை - ஒரு உடம்பாகிய சிறையில் ; இராமல் - தங்கியிராமல்;

விடுவித்து அருள் - அடியார்களை விடுவித்தருளுகிற ; நியாயக்காரனும் - நிறையையுடையவனும் ; யாமளை - யாமளையும் ; மணக்கும்-பரிமளிக்கிற ; முகம் - முகத்தையுடைய ; சாமளை - சாமளையும் ஆகிய ; மணிக்குயிலை - உமாதேவியை ; யாய்என - என் தாயே என்று ; அழைத்து உருகும் - அழைத்துருகுகிற ; நேயக்காரனும் - அன்புடையவனும் ; ஏதம்அற - குற்றமற ; நிச்சயம் - உறுதியாகிய ; மனேலய விளக்கொளியும் - மனேலயமாகிய தீபப்ரகாசமும் ; யாகமுனிவர்க்கு உரிய - யாகஞ்செய்யு முனிவர்க்குத் தகுந்த ; காவற்காரனும் - ரக்ஷகனும் ; ஈரிரு மருப்புடைய - நான்கு கொம்புகளையுடைய ; சோனை - சோனைமழை போன்ற மதத்தைப் பொழியும் ; மதம் வெற்பு - மதமலை மேல் ; இவரும் - ஏறுகிற ; யானை அளவில் - யானையினிடத்தே ; அவளும் - அவளுகின்ற ; ஆசைக்காரனும் - ஆசையையுடையவனும், ஏடு அவிழ் - இதழ் விரிந்த ; கடப்பமலர் - கடப்பமலரையும் ; கூதளம் - கூதாளியையும் ; முடிக்கும் - முடித்துக் கொள்ளுகிற ; இளையோனும் - குமாரனும் ; அறிவில் பெரிய - ஞானத்தாற் சிறந்த ; மேன்மைக்காரனும் - மேம்பாடுடையவனும். உ

வானவர் பொருட்டும்-தேவர்கள்பொருட்டும் ; மகவானது பொருட்டும் - இந்திரன் பொருட்டும்; மலர்வாவியில் - சரவணப் பூம்பொய்கையில் ; உதித்த - அவதரித்த ; முகமாயக்காரனும் - முகமாயத்தையுடையவனும்; வாரணபதிக்கு-கஜேந்திரத் தாழ்வானுக்கு; உதவு-உதவின ; நாரணன் - திருமால்; உவக்கும் - சந்தோஷித்தற்குரிய; மருமானும் - மருகனும் ; அயனை - பிரமனை; கறுவு - சினந்த ; கோபக்காரனும் - கோபத்தையுடையவனும்; வாழிஎன - வாழியென்று ; நித்தம் - நாள்தோறும் ; மறவாது - மறவாமல் ; பரவின் - வழிபட்டால் ; சரணவாரிசம் அளிக்கும் - தன் திருவடித் தாமரையைத் தருகிற; உபகாரக்காரனும்-உபகார குணமுடையவனும் ; மாடம்மதில் சுற்றிய - மாடமாகிய மதிலாற் சூழப்பட்ட ; த்ரிகூட கிரியில் - த்ரிகூட மலையில் ; கதிர்செய் - ஒளி செய்கிற ; மாநகரியில் - பெரிய நகரத்தில் ; கடவுள் ஆயக்காரனும் - தெய்வத் தன்மையுள்ள ஆயக்காரனும் ; வாள் எயிறது உற்ற - ஒளி பொருந்திய பல்லினையுடைய; பகுவாய்தொறும் - பிளவுபட்ட வாய் தோறும் ; நெருப்பு உமிழும் - நெருப்பைக் கக்குகிற ; வாசு - வாசுகிஎன்னும் சர்ப்பத்தை; எடுத்து உதறும்-கொத்தி உதறுகிற ; வாசிக்காரனும்-மயில் வாகனத்தையுடையவனும் ; வாளகிரியை - சக்ரவாள பர்வதத்தை ; தனது தாளில் இடியபொருது - தனது காலினாலிடியப் போரிட்டு ; வாகைபுனை - வெற்றி மாலையைத் தரித்த ; குக்குடம் - கோழியாகிய ; பதாகைக்காரனும் - கொடியை யுடையவனும் ; மாசில் உயிருக்குயிரும் - குற்றமில்லாத உயிருக்குயிரும் ; மாசுஇல் - குற்றமில்லாத ; உணர்வுக்கு உணர்வும் - அறிவுக்கறிவும் ; வானில் - ஆகாயத்தில் ; அணுவுக்கு அணு - அணுவுக்கணுவுமாகிய ; உபாயக்காரனும் - தந்திரக்காரனும் ; வாதனை தவிர்த்த - மலவாதனையை யொழித்த ; குருநாதனும் - ஆசாரியனும் ; வெளிப்பட - வெளிப்படையாக ; மகாடவியில் - பெருங்காட்டில் ; நிற்கும் - நிற்கிற ; ஓர் - ஒப்பற்ற ; சகாயக்காரனும் - உதவி செய்வோனும் ந

மீனவனும் - பாண்டியனும் ; மிக்க புலவோரும் - சிறந்த புலவர்களும் ; உறை - வீற்றிருக்கிற; பொற்பலகைமீது அமர் - பொற்பலகையின்மீது அமர்ந்த; தமிழ்த்ரயமும்-முத்தமிழையுடைய; விநோதக்காரனும்-விநோதத்தையுடையவனும்; வேரிமதமத்தம்-வாசனையும் தேனுமுள்ள ஊமத்தத்தையும் ; அதிதாதகி - மேன்மையாகிய ஆத்தியையும் ; கடுக்கை - கொன்றை மாலையையும் ; புனை - தரித்த ; வேணியர் - சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானர் ; துதிப்பது - தோத்திரஞ் செய்தற்குரிய ; ஒரு - ஒப்பற்ற ; கேள்விக்காரனும் - உபதேசமுடையவனும் ; வேலை தகர்பட்டு - கடல் பொடிபட்டு; மலைசூரன் உடல்பட்டு உருவ - கிரவுஞ்ச மலைமேலும் சூரன் உடல்மேலும் பட்டுருவும்படி ; வேலை உறவிட்ட - வேற்படையை மிகுதியா யேவின ; தனி வேலைக்காரனும் - ஒப்பற்ற சேவகனும் ; மீன்உலவு - மீன் வடிவாயுலாவுகிற ; கிர்த்திகை குமாரனும் - கிருத்திகைக்கு மகனும் ; நினைக்குமவர் - தன்னை நினைப்பவர்கள் ; வீடுபெற - முத்தி

யுடைய ; வைத்தருள் - வைத்தருள்கிற (கிருபை பாலிக்கிற) உதாரக்காரனும் - உதார குணத்தை யுடையவனும் ; மேனை அரிவைக்கு உரிய பேரனும் - மேனாதேவிக்குகந்த பேரனும் ; மதித்த - யாவராலும் மதிக்கப்பட்ட ; திறல்வீரனும் - வெற்றி வீரனும் - அரக்கர் குலம் - அரக்கர் குலத்தை ; குறைக்காரனும் - குறையிட்டவனும் ; வேதியர் வெறுக்கையும் - அந்தணர் செல்வமும் ; அநாதிபர வஸ்துவும் - அநாதியாகிய மேலான பொருளும் ; விசாகனும் - விசாகனென்னும் திருநாமமுடையவனும் ; விகற்பம் - வேறுபாடுடைய ; வெகு ரூபக்காரனும் - அநேக உருவுடையவனும் ; வேடுவர் புனத்தில் - வேடர் புனத்தில் ; உருமாறி - உருவமாறி ; முனி சொற்படி - முனிவனது சொல்லின்படி ; வியாகுல மனத்தினொடு - கவலையுள்ள மனத்துடனே; போம்-போன ; வில்காரனும் - வில் வீரனும் ; மேவியபுனத்து - பொருந்திய தினைப்புனத்து; இதணில் - பரண்மீது ; ஓவியமென - சித்திரப்பாவை யென்னும்படி ; திகழும் - பிரகாசிக்கிற ; மேதகு - மேன்மையமைந்த ; குறத்தி - குறப்பெண்ணின் ; திருவேளைக்காரனே - தற்சமயம் பார்த்துழல்வோனாகிய முருகவேளே யாவன் என்றவாறு.

குறிப்புக்கள் :—திருவேளைக்காரன் வகுப்பு - திரு+வேளைக்காரன்+வகுப்பு என்னும் மூன்று சொற்களினாலாய ஒரு தொடர். திரு - அழகு ; வேளைக்காரன் - சமயத்துக்கு உதவுபவன். வேளை, சமயம், காலம் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள். இதனை 'காலை செவ்வி போழ்து அமையம் கால் பதம் மூன்று - எல்லையொடு, வேலை தருணம் சமயம் **வேளை** சொன்னேரம் பொழுது - காலம் அன்னம் பாணியுமாங் காண்' என்னும் நாமதீப நிகண்டால் (555) அறிக. வகுப்பு - பிரிவு. எனவே அழகிய சமயத்துக்கு உதவுபவனைப்பற்றிக் கூறும் பிரிவு என்பது பொருள். சமயத்துக்கு உதவுபவன்-யார்யாருடைய சமயத்துக்கு உதவுவது என்னும் வினா வெழுமன்றோ? கூறுதும்: வள்ளியம்மையாருடைய சமயத்துக்கு உதவுபவன் தமிழ்க் கடவுளாகிய முருகப் பெருமான் என்பது போதருகின்றது. 'முடங்குந் திரைப்பரவை வயிறு உளைந்து ஈன்றநறு முளரிப் பிராட்டி வைத்து - முத்தாடு பச்சைப் பசுங்கிள்ளை யெனமழலை மொழிதிருமென் குதலை கற்பத் - தொடங்குங் குறப்பாவை கற்றைக் குழற்கு அகில் தூமமொடு தாம மிட்டுச் - சுடிகைநுதல் வெயர்வு துடைத்தெழுது கத்தூரி தூரியங்கொண்டு தீட்டிக் - குடங்கைக் கடங்கா நெடுங்கட் கடைக்கு அழகு கூர அஞ்சனமெழுதி மென் - கொங்கைத் தடத்தும் பசுங்களபம் அப்பி அவள் **குற்றேவல்** முற்றும் மாற்றித்-தடங்குங்கு மப்புயங் கொட்டிநட மிட்டவன் சப்பாணி கொட்டி யருளே - தையலொருபாகருவு தெய்வ நாயகன் மதலை சப்பாணி கொட்டி யருளே' (முத்து - பிள்ளைத்தமிழ் - சப்பாணி—1) 'பமரம் மடுப்பக் கடாம் எடுத்து ஊற்றுமோர் பகடு நடத்திப் புலோமசைச் சூர்ப்புயல், பருகியிடக்கற்ப காடவிப் பால்பொலி பரவை யிடைப்பதும மாதெனத் தோற்றிய - குமரியிருக்கக் கலாமயிற் கூத்தயர் குளிர்புன மொய்த்திட்ட சாரலிற் போய்ச்சிறு, குறவர் மகட்குச் **சலாமிடந்து** எக்கறு குமரனை முத்துக் குமரனைப் போற்றுதும்' (மீனாக்ஷி - பிள்ளை - காப்பு—4) என்னும் ஆன்றோர் வாக்குகளால் முருகப் பெருமான் வள்ளிநாச்சியாருக்குச் செய்யவேண்டிய குற்றேவல்களைச் செய்து முடிப்பதில் மிக்க ஆர்வமுடையவர் என்பது போதருகின்றதன்றோ? 'பணியாவென வள்ளி பதம்பணியும்- தணியா அதி மோக தயாபரனே' (கந்தரநுபூதி) என்பதும் அது. எனவே, அழகிய (வள்ளியம்மையாரின்) சமயத்துக்கு உதவுபவனாகிய முருகப் பெருமானின் பெருமையை விரித்துக் கூறும் பிரிவு என்பது பொருள். 'விறன் மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக் காரப் பெருமாளே' (திருப்புகழ் - 166) 'விந்தை குறமாது வேளைக்கார' (திருப்புகழ்-41) 'வித்து விளைபுனமும் வேய்முத் தீனும் வெற்ப முறையுமயில் வேளைக்காரப் பெருமாளே' (திருப்புகழ் - 10267) 'சுத்த மறவர்மகள் வேளைக்காரப் பெருமாளே' (திருப்புகழ் - 1026). யாம் இற்றைக்கு முப்பத்தைந்து வருடங்கட்கு முன்னர் இந்த வேளைக்காரன் வகுப்பை வாசித்தபோது 'வேளைக்காரன்' என்பதற்குப் பொருள் செவ்வனே

விளங்காமல் இடர்ப்பட்டனம். அப்போது திரிசிரபுரம் மகா வித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை யவர்கள் மாணவர் விராலிமலை சுவாமியார் என்னும் பெரியாரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அவரை இத்தொடர்க்குப் பொருள் யாதென வினவினேம். அப்பெரியார் தாமும் இத்தொடர்க்குப் பொருள் விளங்காமல் தமது ஆசிரியரைக் கேட்டனர் என்றும் அவர் ஆசிரியர் 'சமயத்துக்கு உதவுபவன்' என்று பொருள் சொல்லியதாகவும் எம்மிடம் பகர்ந்தனர்.

(a) ஆன பயபக்தி - வாரக்காரனும் :—(1) ஒருமுருகா வென்று உள்ளங்குளிர உவந்துடனே - வருமுருகா வென்று வாய்வெருவா நிற்பக் கையிங்ஙனே - தருமுருகா வென்று தான்புலம்பா நிற்பத் தையல்முன்னே - திருமுருகாற்றுப் படையுடனேவருஞ் சேவகனே (தனிப்பாடல்).

(b&c) ஆரமதுரித்தகனி - வேகக்காரனும் :—(1) கொம்பனைய வள்ளி கொழுநன் குறுகாமே - வம்பனைய மாங்கனியை நாரையூர் - நம்பனையே, தன்னவலஞ் செய்துகொளும் தாழ்தடக்கை யாய்எங்கோய் - பின்னவலஞ் செய்வதெனோ பேச (நம்பியாண்டார் விநாயகர் இரட்டை மணிமாலை செய் - 3). (2) யாவரா யினுமிக் கனிவிழைந்து ளோர்கணத்தில் - பூவலாய் கொடுவருதி ரேலவர்க் கெனப்புகலத் - தூவியம் பசுந்தோகைமா மஞ்ஞைமேல் தோன்றித் - தேவர் சேனை காவலன் கிரியிழிந்து பார் சேர்ந்தான் (30). (3) ஈசனுருகி மடியினில்வைத் தென்று மிளையோ யறிவுடையை - தேசுதருநம் வானுதற்கண் மணிநீ சிறுவ னேபெரியை - வாசநறுமென் கனியும் ஒரு கனியோ மதுர மொழிவாயால் - பேசரிய மறைஞானப் பிள்ளைபழம் நீயெனப் புகன்றார் (56). இதன் விரிவை பழநித் தலபுராணம் - திருவாவினன்குடிச் சருக்கத்தில் பரக்கக் காண்க. (4) அண்டமெலாம் வலம்புரிந்தான் அறுமுகவன் கரிமுகவன் அறிவாவாய்த்திட்டு - எண்டிசைக்குஞ் சிவனிறைவன் சிவனையல்லா துலகுயிரு மில்லையென்றே - மண்டியவன் பாலெழுந்து வலம்புரிந்தான் மகிழ்ந்திறைமாங் கனியளித்தான் - கண்டவிரு வகையாலும் கன்மபல ஞானபலங் காணலாமே. (வள்ளலார் சாத்திரம் பதி பசு பாச விளக்கம் - 2). (5) இகலிமுது திமிரிகிரி நெறியவனி கடல்கதற எழுபுவியை ஒருநொடியில் வலமாக ஓடவரும் (சீர்பாத வகுப்பு). (6) முதிய தினகர இடுகொள் வலம்வரும் - உலக முழுதொரு நொடியினில் வலம்வரு பெருமாளே (திருப்புகழ் - 1009).

(d) ஆணவஅழுக்கு - பார்வைக்காரனும்:—(1) விந்துமோகினி மாவென விரிந்த-தத்துவக் காட்டில் தனித்திடும் உயிரை - ஆணவ வேங்கை ஒருபால் அடர்ப்ப - மாயைக் குடாவடி ஒருபான் மயக்கக் - காமியக் கடமா ஒருபாற் கறுவ - இருவினை மலைப்பாம்பு ஒருபா விழுக்க - அசையா மன்னை ஒருபா லறையக் - குலமெனு ஞமலி ஒருசார் குரைப்பக் - கல்விக் கானியாறு ஒருசார் கவாச் - சமயச் சூறை ஒருசார் தாக்க - அவாவெனும் படுதீ அறிவைக் கொருவ - மாயாவாத வனசரர் வெருட்ட - இன்னணம் ஆவி இடருறுங் காலை - உயிரிடை ஒளிபுக் கிருந்த ஒருவாத் - தாயினுஞ் சாலத் தயாநிதி இரங்கிக் - கட்கடை வாளால் காடற மாற்றலும் - உட்கின யாவும் உயிர்பிழைத் தன்றே. (வள்ளலார் சாத்திரம் - சத்தியஞான போதம் - 8).

(e) ஆடலவு - ஆண்மைக்காரனும் :—(1) மாயையின் வலியோ னுகி மான்முதலோரை வென்றே - ஆயிரத்தோ ரெட்டு அண்டம் அரசுசெய்துஉக நூற்றெட்டுக் - காயம தழிவின்றாகிக் கடவுளர்க் கிடுக்கண் செய்த-தீயசூர் முதலைச்செற்ற குமரன்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (கந்தபுராணம் - கந்த - தக்ஷ - உபதேச - செய் - 1). (2) அன்னவன் றின்னடி யடைந்து நிற்கொடே - தன்னலர் தமதுயிர் தொலைத்துத் தொன்மைபோல் - தன்னர செய்தவுந் தலைவனாகவும் - முன்றினன் பிறிது வேறு ஒன்றும் முன்னலான் (3) பற்பிகலருந்தவம் பயின்று வாடினன் தற்பாசரவணத்தடத்திற் போந்த உன் - உற்பவ நோக்கியே உவகை பூத்தனன் - சொற்படு துயரெலாம்

தொலைத்தனனென (கந்தபுராணம். உற்பத்தி. திருவிளை. 67, 68) (4) வேதன் எங்கே அவன் தாதை எங்கே விண்ணில் நண்ணுபுரு - கூதனெங்கே தேவரெங்கே குறையாதவப் - போதர் எங்கே அறமாதி எங்கே திருப்போரியில் வாழ் - நாதன் எங்கோன் அவரைப்போலச் சூரையும் நாடிடிலே (சந்நிதிமுறை அலங்காரம் (58) அண்டர்கள் ஊர்குடி ஏறவும் மண்டியசூர்பொடியாகவும் - அங்கையிலாழியில் வேல்விடுமொருரா (விரிஞ்சைமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ் - தால்.(8)

(b) ஆடக - அடையாளக்காரனும் :—(1) அடலருணைத்திருக்கோபுரத்தே அந்த வாயிலுக்கு - வடவருகிற் சென்று கண்டுகொண்டேன் வருவார் தலையில் - தடபடெனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கிய கைக் - கடதடகும் பக்களிற்றுக்கிளைய களிற்றினையே (கந்தாலங்காரம் செய் 1) (2) அருணநெடுங்கோபுரத்தமர்ந்த அறுமுகப் பெருமானே (திருப்புகழ் 567)

(g) ஆயிரமுகந்து நதிபாலனும் :—'ஈங்கனம் நமது கண்ணின் எய்திய குமரன் கங்கை - தாங்கினள்கொண்டு சென்று சரவணத்திடுதலாலே - காங்கெயனெனப்பேர் பெற்றான் காமர்பூஞ்சரவணத்தின் - பாங்கரின் வருதலாலே சரவணபவன் என்றுளான்' (கந்த - உற்பத்தி - திருவிளை. 16)

(h) ஆறுமுகவித்தகனும் ஆற்றுபுயத்நாகமும்:—(1) முழுமதியன்னவாறு முகங்களு முக்காண்காளும் - விழிகளினருளும் வேறும் வேறுள படையின் சீரும் - அழகிய காமிராறும் அணிமணித் தண்டை யார்க்குஞ்-செழுமல ரடியுங் கண்டான் அவன்தவஞ் செப்பற்பாற்றே (கந் - உற்பத்தி. தாரகன்வதைப்படலம். 126) (2) ஆறிருதடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக் கூறுசெய்தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க - செவ்வேள் - ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் அணங்கு வாழ்க - மாறிலாவள்ளி வாழ்க வாழ்க சீரடியாரெல்லாம் (கந்த.- தக்ஷ-வள்ளி - திரு - 261) (3) சோமகிரணப் பெருங் கருணைசாந்த முகங்கள் ஓராறும்-சுருதிவமுத்தும் பன்னிரண்டு தோளும் நீபத்தொடை மார்பும் (திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை - பெருங்கழி நெடில். 1.)

(h) ஆதிமுடிவற்ற திருநாமக்காரனும் :—(1) 'ஊரிலான் குணங்குறியிலான் செயலிலான் உரைக்கும்-பேரிலான் ஒரு முன்னிலான் பின்னிலான் பிறிதோர் - சாரிலான் வால் போக்கிலான் மேலிலான் தனக்கு - நேரிலான் உயிர்க்கடவுளாய் என்றுளே நின்றான். (கந்த - அசுர - மாயைப் - 1) 2 இறுதியு முதலுமில்லா இப்பெருவடிவந்தன்னைக் - கறைவிடம் உறழுஞ்சூரன் கண்டு விம்மிதத்தி னிற்ப' (கந்த - யுத்த. சூரபன்பன் பன்வதை. 430.)

(i) யான்என - நேர்மைக்காரனும் :—(1) 'தத்தமாற்றங்கள் நிறுவிய சமயிகள் பலரும் - கத்துபுன் சொலை வினவினர் அவன் செயல்காணார் - சுத்தவாதுள முதலிய தந்திரத்தொகுதி - உய்த்துணர்ந்திடு நீரரே ஒரு சிறிது உணர்வார்' (கந்த - மகேந்திர-சூரன்-அமைச்சு 126)

(j) யாது நிலையற்றநிலை-ஒடக்காரனும் :—(1) 'காரார் பிறவிக்கடலைக் கடத்தும் என் கன்மனத்தை - நீராயுருக்கும் என்றீயேர் முடிநிறைந்திருண்ட - ஈராமலப்பிணி தீர்த்திடும் உன்றன் திருவடியே - தாரார் பொழில்புடைசூழ் சமரபுரிச் சண்முகனே திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை - கட்டளைக் கலித்துறை - 9.)

(k) ஏரக - வாசக்காரனும் :—பழநி திருத்தணி அருணை இடைக்கழி பழமுதிர் பொற்கிரி அலைவாயோர் பனிமலை சற்குரு மலையொடு பற்பல பனிமலை உச்சியிலுறைவோனே (விரிஞ்சி - முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் - சிற்றில் - 8.)

(m) யாமளை - நேயக்காரனும் :—'அநகை, அநபவை அநநயை அபிநவை அதலமுதலெழுதல மிவை முறை முறை - அடைய அருளிய பழையவன் அருளிய சிறியோனே (திருப்புகழ் 1007).

(n) யாகமுனிவர்க்குரிய காவற்காரனும் :—ஒருமுகம் - மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ - அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே. (திருமுருகாற்றுப்படை - வரி - 94&96)

(o) ஈரிரு மருப்புடைய - ஆனைக்காரனும் :—மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன் (திருமுருகாற்றுப்படை - வரி 6.)

(p) மடவிழ் - இளையோனும் :—(1) சுருக்கமுஞ் சந்தியும் புறப்பூங் கடம்பும் (திருமுருகாற்றுப்படை - வரி 225) (2) பூக்குங்கடம்பா முருகாகதிர்வேலா (தனிச்செய்யுள் 1). (3) அடவியில் விராவு தளவலர் அளவு குராமகிழ் கோடல்பாடல் அளிமூசல் செச்சை அலங்கல் செங்கடம்பு நேசித்து அணிந்தன (புயவகுப்பு) (4) கோடலுமாத் தொடு குரவுஞ் செச்சையுஞ் சூடியகுமா (கந்தபுரா - உற்பத்தி - திருவிளை 69.)

(q) வானவர் - மாயக்காரனும் :—அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் - பிரமமாய் நின்ற சோதிப்பிழம்பதோர் மேனியாகக் - கருணைகூர் முகங்களாறுங் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே - ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகமுய்ய (கந்த - உற்பத்தி - திருஅவதாரம் - 92.)

(r) வாரணபதிக்குதவு - மருமானும் :—'கிருத னிருபது வாடிபூதாமும் மகுடமொருபது முறிய அடுபகழி விடுகுரிசில் மருகன்' (சீர்பாத வகுப்பு).

(s) அயனைக்கறுவு கோபக்காரனும் :—'ஓமெனும் எழுத்திற் பிரமம் பேசிய நான்மறை விதியை நடுங்கு சிறைவைத்து' (கல்லாடம் - சுப்பிரமணியர் துதி . வரி - 43&44).

(t) வாழியென - உபகாரக்காரனும் :—'குமார நமாவென்று கூறினர் ஓர்கால் - அமரா வதியாள்வ ரன்றி - யமராசன் கைபுகுதார் போரூரன்கால் புகுவார் தாயுதரப் - பைபுகுதார் சேரார்பயம் (திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை - மாலை - 47).

(u) வாளெயிறு - வாசிக்காரனும் 'உரகமது எடுத்தாடுமே காரமீதின் மிசைவர வேணும் (திருப்புகழ்).

(y) மீனவனும் விநோதக்காரனும்:—மணிக்கா லறிஞர் பெருங் குடித்தோன்றி, இறையோன் பொருட்டுப் பரணர் முதல் கேட்ப பெருந்தமிழ் விரித்த அருந்தமிழ்ப் புலவனும் பாய்பாரிய நீயேயாதலின் (கல்லாடம் சுப்பிரமணியர் துதி வரி - 52&53).

(z) வேணியர் துதிப்பதொரு கேள்விக்காரனும்:—உழ்ன்மதில் சுட்ட தழனகைப் பெருமான் - வணங்கி நின்றேத்தக் குருமொழிவைத்தோய் (கல்லாடம் சுப்பிரமணியர் துதி வரி 41&42).

(a) வேலைதுகள் வேலைக்காரனும் :—'பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்க உள்புக்குச் சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நடுவேல்' (திருமுருகாற்றுப்படை வரி - 45&46).

(b) மீனுலவு கீர்த்திகை குமாரனும் :—(1) முருக சரவண மகளிர் அறுவர் முலை நுகரும் அறுமுக' (சீர்பாத வகுப்பு) ஞாலமேத்த வழிபடும் அறுபேர்க்கு மகவென நாணல் பூத்த படுகையில் வருவோனே' (திருப்புகழ் 1214) 3 முதல்வ பார்ப்பதி புதல்வ கார்த்திகை முலைகள் தேக்கிட உண்ட வாழ்வே' (திருபுகழ் செய் - 1016) (4) 'மறுவறு மாராரு மாதர் மூவிருவர் தாமும் - நிறைதரு சரவணத்தில் நிமலனை அடைந்து போற்ற - உறுநர்கள் தமக்கு வேண்டிற்று உதவுவோன் ஆதலாலே - அறுமுக ஒருவன் வேறாய் அறுசிறார் உருவங் கொண்டான்' (கந்த - உற் - திருஅவதாரம் செய் - 110).

(d) வேதியர் வெறுக்கை :—அந்தணர் வெறுக்கை (திருமுருகாற்றுப்படை வரி - 293).

(e) வேடுவர் - விற்காரனும் :—(1) உலைப்படு மெழுக தென்ன உருகியே ஒருத்தி காதல் - வலைப்படுகின்றான் போல வருந்தியே இரங்கா நின்றான் - கலைப்படு மதியப்புத் தேள் கலங்கலம் புனலிற் றோன்றி - அலைப்படு தன்மைத் தன்றோ அறுமுக னுடல் எல்லாம். (கந்த - தக்ஷ - வள்ளிதிரு - 73).

குறத்தி திருவேளைக்காரனுகிய (f) முருகப் பெருமான் வாரக்காரனும் (a) நிமைக்காரனும் (4)...விற்காரனும் (e) ஆக விளங்கி அடியவர்கட்கு அருள்வான் என்று இயைத்துப் பொருள் கொள்க.

திருக்கோவையாரில் கண்ட தலங்கள்

[C. M. இராமச்சந்திர செட்டியார், பி. ஏ., பி. எல்.]

மலர் 6, இதழ் 9, 216-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

8. மூவல்

இத்தலத்திற்கு இரண்டு பாடல்கள் இருக்கின்றன. (செ. 191-ல்) "மூவல் தழீஇ அருள் முதலோன்" என்று சிவபெருமானையும், (செ. 306-ல்) "மூவலே ஒப்பாள்" என்று தலைவியையும் குறிக்கிறார். ஆகவே அது ஒரு சிவத்தலமாக இருக்கவேண்டும். பின் செய்யுளில் வரகுணனைப் பற்றி "வரகுணனும் தென்னவனுல் ஏத்தப்படும் சிற்றம்பலம்" என்று கண்டிருக்கிறது. (செ. 327-ல்) மயல் ஓங்கு இரும் களியானை வரகுணன் என்று கண்டிருக்கிறது. இவ் வரகுணன் பெயரைக் கொண்டுதான் மணிவாசகனார் காலத்தை ஆராய்ச்சி செய்வர்.

மூவல் என்ற இத்தலம் சோழநாட்டில் உள்ளது. கல்வெட்டுகளால் சிறப்பு வாய்ந்தது.

9. திருப்பெருந்துறை.

இத்தலத்திற்கும் இனிவருவன வற்றிற்கும் ஒவ்வொரு பாடல்தான் உண்டு. இத்தலத்தைத் தற்காலத்து ஆவுடையார் கோயில் என்பர். "பெருந்துறைப்பிள்ளை" என்று தலைவியை (செ. 104-ல்) குறித்ததைத் தவிர, வேறு மேற்கோள் கிடையாது. மணிவாசகப் பெருமான்தான் திருஅருள் பெற்ற இடத்தைக் குறித்து அதிகமாக ஏன் இந்நூலில் போற்றவில்லையோ தெரியாது. அது குறிஞ்சியைச் சேர்ந்திராதது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். ஆனுலும் மற்ற திணைகளும் துறைகளும் வந்தபோது பாடியிருக்கலாம் அல்லவா? திருவாசகத்திலேயோ 20 பதிகங்கள் இத்தலத்திற் பாடப் பெற்றதாகத் தெரிகின்றது. இத்தலத்திற்கு மூவர் பாடல் கிடையாது. ஆனுல் ஆது வைப்புத்தலமாக இருக்கிறது. திருவாசகத்தில் சிவபுராணம், திருச்சதகம் முதலிய முக்கிய பகுதிகள் இத்தலத்தில் பாடப்பெற்றவை.

10. திருக்கழுக்குன்று.

இது தொண்டை நாட்டில் உள்ள ஒரு பாடல்பெற்ற திருத்தலம். திருக்கழுக்குன்றில் குளிர்ந்த நறிய தாதுபரந்த சந்தனச் சோலையிடத்து பந்தாடும் தலைவியைக் குறிக்கின்றார். இவ்வியற்கையழகு வாய்ந்த இம்மலையின் ஈசனைக் குறித்து மணிவாசகனார் திருவாசகத்தில் "பிணக்கிலாத" என்ற திருக்கழுக்குன்றப் பதிகத்தை அருளி யிருக்கின்றார். மேலும் இதனை "கழுக்குன்றதனில் வழுக்கா திருந்தும்" என்கிறார். இத்தலத்திற்கு மூவர்களும் மூன்று பதிகங்கள் பாடியிருக்கின்றார்கள்.

11. திருஈங்கோய்மலை.

இது சோழநாட்டுப் பாடல்பெற்ற தலம். 'அரன் தங்கும் ஈங்கோய் மலையில் பெரிய புனத்தை அழித்து தலைவியை நோக்கிவந்த மலைபோன்ற

யானையைத் தோற்பித்தான்' என்கிறார். இதனால் இம்மலையில் தினைப்புனங்களும் அவற்றை யானை அழித்தலும் உண்டு எனப்புலப்படும். இதனை திருவாசகத்தில் "ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்" என்கிறார். இத்தலம் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளால் ஒரு பதிகம் பாடப் பெற்றது. காவிரியின் கரையில் உள்ளது.

12. திருப்பனையூர்.

இது சோழ நாட்டிலுள்ள பாடல்பெற்ற தலம். உம்பர் சென்று வாழ்த்தி நிற்றற்கு இடமாம் திருப்பனையூர் (செய். 137-ல்) என்கிறார். திருப்பனையூருக்கும் அப்பாடலில் உள்ள பொருளுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் தெரியவில்லை. இத்தலத்தைக் குறித்துத் திருவாசகத்தில் "திருப்பனையூரில் விருப்பனாகியும்" என்கிறார். சம்பந்தமூர்த்திகளாலும், சுந்தரமூர்த்திகளாலும் இரண்டு பதிகங்கள் பாடப்பெற்றன.

13. திருக்கோடுங்குன்று.

இது பாண்டிநாட்டுப் பாடல்பெற்ற தலங்களில் ஒன்று. தற்போது பிரான்மலை என்று பெயர் வழங்குகிறது. கொடுங்குன்றினது நீண்ட குடுமியின்மேல் உண்டாகிய தேனை விரும்பும் முடவனைப்போல் (செய். 150-ல்) என்ற உவமை கூறுகிறார். இதைப்பற்றியும் திருவாசகத்தில் தனிப்பதிகம் கிடையாது.

சம்பந்த சுவாமிகளால் ஒருபதிகம் பாடப்பெற்றது.

14. சிவநகர்.

தில்லை அம்பலவாது சிவகிரியில் நற்றளிர் உண்டு. (செய். 209-ல்) எனக் கூறுகிறார். சிவபுரி என்ற ஒரு சோழநாட்டுத் திருப்பதி கும்பகோணத்துக்கு அருகில் இருக்கிறது. அந்தத் தலமாகவும் இருக்கலாம்; அல்லது சிவபுரி என்று வழங்கும் திருநெல்வாயிலாகவும் இருக்கலாம். இது சிதம்பரத்திலிருந்து தென்கிழக்கு 1½மைலில் உள்ளது. முன்னதற்கு 4 தேவாரப் பதிகங்களும் பின்னதற்கு ஒரு பதிகமும் உண்டு.

15. கடம்பை.

இது சோழநாட்டுத் திருப்பதி. குளிர்ந்த கடம்பையில் உள்ள பொய்கைபோல (செ. 220-ல்) என உவமை காட்டுகிறார். இதனை திருவாசகத்தில் "கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்" என்கிறார். இவ்வாலயம் கரக்கோயில் எனப்பெயர் பெறும். மூன்று பதிகம் உண்டு. அப்பர் "நங்கடம்பனை ....என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்கிறார்.

16. திருஇடைமருது.

திருவிடைமருதூர் என்பது சோழநாட்டுத் திருப்பதி. (செய். 268-ல்) இதன் பெயர் மாத்திரம் ஏகம்பம் வாஞ்சியம் இவற்றோடு சேர்த்துக் கூறப்பெற்றுள்ளது. 12 பதிகங்கள் உண்டு. "இடை மருததனில் ஈண்ட இருந்து படிம்ப் பாதம் வைத்த அப்பரிசு" என்பதும் "அருள் எனக்கிடைமருதே யிடங்கொண்ட அம்மானே" என்பதும் திருவாசகத் திருவாக்குகள்.

17. ஏகம்பம்

இது காஞ்சிபுரம். மேலே சொன்ன (செய். 268-ல்) கூறப்பெற்றுள்ளது. 12 பதிகங்கள் உண்டு. தொண்டை நாட்டுத்தலை நகர். "ஏகம்பத்தில் இயல்பா யிருந்து பாகம் பெண்ணோடாயின பரிசும்" என்றார்.

18. வாஞ்சியம்.

மேலே கண்ட (செய். 268-ல்) கூறப் பெற்றுள்ளது. சோழநாட்டுத் திருப்பதி. பதிகங்கள் (3) உண்டு. "திருவாஞ் சியத்தில் சீர் பெறஇருந்து மருவார் குழலியோடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்'! என்கிறார். இம்மூன்று தலங் களையும் சேர்த்துத் திருக்கோவையிலும் கீர்த்தித்திருவகவலிலும் கூறியதன் நோக்கம் தெரியவில்லை.

19. திருச் சுழியல்.

இது பாண்டி நாட்டுத் தலங்கள் பதினான்கில் ஒன்று. மதுரைக்குத் தென் கிழக்கில் உள்ளது. "சுழியலின்கண் தன்பெடை வருந்தத் தகுதி கெட்டு அன்னம் சலஞ்சலத்தினது வலிய மேடைமேல் கிடந்துறங்கும் வயலால் சூழப்பட்ட ஊர்" என்கிறார். (செய். 377-ல்) இதற்கு சுந்தாருடைய பதிகம் ஒன்று உண்டு.

20. காழி

இது சீகாழி எனவழங்கும். ஈசனுறைகின்ற காழியை ஒப்பாள் எனத் (செ. 379-ல்) தலைவியைப் பாராட்டுகிறார். திருவாசகத்தில் பிடித்த பத்து இங்கு அருளப்பட்டது. "கழுமல மதனில் காட்சி கொடுத்தும்" என் கிறார்.

இது திருஞானசம்பந்தர் அவதரித்த தலம். தேவாரப் பதிகங்கள் 21 உண்டு.

21. மேரு

இது மாமேரு மலை. 26-ம் செய்யுளில் "வில்வினை மேருவில் வைத்த வன்" என்று கூறுகிறார். இது தனித்தலமாகக் கொண்டாடப் பெறவில்லை.

ஆகவே திருக்கோவையாரில் கண்ட இந்த 21 தலங்களைப் பற்றியும் ஆராயும் கால், 4 தலங்கள் திருவாசகப் பதிகங்கள் பெற்றவை என்றும் 13 தலங்கள் திருவாசகத்தில் கூறப்பெற்றவை, அதாவது திருவாசக வைப்புத் தலங்கள் என்றும் அறியலாம். திருவாசகப் பதிகம் பெற்றவை தில்லை, பெருந்துறை, கழுக்குன்று, காழி (தோணிபுரம்) என்பன. திருவாசகத்தில் கூறப்பெற்றவை பரங்குன்று, குற்றாலம், பூவணம், கூடல், பெருந்துறை, கொடுங்குன்று, ஈங்கோய்மலை, திருப்பனையூர், கடம்பை, இடைமருது, ஏகம் பம், வாஞ்சியம், காழி (கழுமலம்) என்பன. திருவாசகத்தில் காணாது திருக் கோவையாரில் மாத்திரம் கண்டவை 4. அவை, மலயம், மேரு, சிவநகர், மூவல் என்பன. திருக்கோவையாரில் காணாததும் திருவாசகப் பதிகம் பெற்றது மான தலங்கள் மூன்றாகும். அவை உத்தரகோசமங்கை, திருவண்ணாமலை, திருவாரூர் என்றவை. இந்த இருபத்தொரு தலங்களில் பாண்டி நாட்டில் கூடல், பூவணம், கொடுங்குன்று, பெருந்துறை, குற்றாலம், மலையம்,

பாக்குன்று, சுழியல்; ஆக 8 தலங்களும்; சோழநாட்டில் தில்லை, ஈங்கோய்மலை, திருப்பனையூர், சிவநகர், கடம்பை, இடைமருது, வாஞ்சியம், காழி, மூவல் ஆக 9 தலங்களும்; தொண்டை நாட்டில் கழுக்குன்றம், ஏகம்பம் என்ற இரண்டும்; வடநாட்டில் கயிலை, மேரு ஆக இரண்டும் ஆக 21 தலங்கள் நாட்டு வரிசையாக இருக்கின்றன. ஆகவே மணிவாசகனார் பாண்டி மண்டலத்திலும், சோழ மண்டலத்திலும் அதிகமாக விஜயம் செய்துள்ளார் என ஊகிக்கலாம். இது அவரது சரித்திர வகையிலும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

முதல்வன்

சத்தி, பராசத்தி, பதி, ஆதி, இச்சை, ஞானம், கிரியை என்னும் நாமங்களைக் கொண்ட காரணமும் பிறவும்

[ச. பொன்னுஸ்வாமி குருக்கள், சுதுமலை, யாழ்ப்பாணம்.]

சிவம், ஆன்மா என்னும் சித்துப் பொருள்களுள்ளும் வேறுபாடு இருக்கின்றது. ஆன்மா தூலசித்து; சிவம் சூக்குமசித்து. அன்றியும், சிவம் ஆன்மாவுக்கு ஆன்மாவாயிருக்கும். சிவம் தானே யுணருஞ் சித்து; ஆன்மா அச்சிவத்தினல் உணர்த்தப்படுஞ் சித்து. சிவம் இவ்வெண்ணில்லாத ஆன்மாக்களிலும் வியாபித்து அறிவுக்கறிவாய் நின்றுணர்த்தும்; ஆன்மாக்கள் அச்சிவத்தின் உபகாரத்தால் அறிவுபெற்று விளங்கும். அது ஒரே சூரியன் அளவில்லாத கண்களுக்கு விளக்கஞ் செய்வதுபோலாம்.

என்றும் ஞானசொரூபமாயும் ஆநந்த மயமாயும் விளங்கிக்கொண்டிருத்தல் சிவத்தின் இலக்கணம்.

ஆன்மாவுக்கு இந்த இலக்கணமில்லை. பளிங்கைப்போல எதை அடுத்ததோ அதன் தன்மையைத் தன் தன்மையாகக் கொள்ளுகிற ஓர் இயல்பு ஆன்மாவுக்குண்டு. இந்த இயல்புள்ள ஆன்மா அநாதியே தனக்கு உயிராயுள்ள சிவத்தைப் பற்றாது தனக்கு வேறாய்ச் சடமாயுள்ள மலத்தைப் பற்றி நின்றது. அந்த மலத்துக்கும் ஆன்மாவுக்குமுள்ள சம்பந்தமாகிய தொடர்பு சகசமென்று சொல்லப்படும். ஆன்மா அநாதியே சிவத்தைப் பற்றியிருந்தால் சிவத்தின் குணமாகிய ஞானநந்த நிலையை அடையும். அப்படியின்றி ஆன்மா அநாதியே மலத்தைப் பற்றியபடியால், மலம் தன் குணமாகிய அறியாமையைக் கொடுக்க, ஆன்மா அறிவிருந்தும் அறியாது மயங்குவதாயிற்று. கண் எல்லாவற்றையுங் காணும் இயல்புடையதாயினும், இருளிலகப்பட்டபொழுது ஒன்றையுங் காணமாட்டாமைபோல, ஆன்மா அறிவுடையதாயினும் மலத்தின் வயப்பட்ட இக்நிலையில் ஒன்றும் அறியாதிருக்கும்.

ஒவ்வோர் ஆன்மாவுக்கு ஒவ்வோர் ஆணவமலமாய் எண்ணில்லாத ஆன்மாவுக்கு எண்ணில்லாத மலம் இருந்துமறைப்பதல்ல. எண்ணில்லாதனவாகிய கண்களை ஒரே இருள் எப்படிமறைக்கிறதோ, அப்படியே எண்

ணில்லாத ஆன்மாக்களையும் ஒரே மலம் மறைத்து நிற்கும். மலமறைப்பி ஞலே ஆன்மா தன்னையு மறியாது; முதல்வனுகிய சிவத்தையு மறியாது; தன்னை மறைக்கும் பாசத்தையும் அறியாது.

அதுகண்ட சிவம் அப்படி வருந்தும் உயிர்கள்மேல் இரக்கங்கொண்ட பொழுது சத்தி யென்ருயிற்று. அச்சத்திக்குப் பராசத்தியென்று பெயர். அப்பராசத்தியின் வசப்பட்டு உயிர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்யவேண்டு மென்று முயன்றபொழுது அச்சிவம் பதியென்னும் பெயருடையதாயிற்று. பதி உயிர்கள்பொருட்டு ஐந்தொழில்செய்ய முயன்றபொழுது அப்பதியோடு கூடிநின்ற சத்தி ஆதியென்னும் பெயருடையதாயிற்று. அவ்வாதி சத்தி பின்பு இச்சை, ஞானம், கிரியை என மூன்ருய் வேறுபட்டு அப்பதியினது செயலுக்குத் துணைசெய்யும். அன்றி ஆரணி, ஜனனி, ரோதயித்திரி எனவும் மூன்றுவிதமாகும்.

அச்சத்திகள் சுத்த மாயையைக் காரியப்படுத்தி ஆன்மாவின் மல மறைப்பை வாட்டி ஆன்மாவினறிவை யெழுப்பண்ணும். அசுத்த மாயை யைக் காரியப்படுத்தி ஆன்மாவினறிவு வியாபிக்கும்படி செய்யும்.

அப்பரது கடவுட் கொள்கை

[பெ. கோவிந்த மூப்பனுர், கொடுமுடி.]

அப்பர் சமணசமயத் தலைவராகவும், சைவசமயத் தலைவராகவும் விளங்கி ஞரென்று அவரது வரலாற்றிலிருந்தும் பாடல்களிலிருந்தும் நாம்அறிய லாம். அவரது பாடல்கள், அவரது வாழ்க்கையை அறிவதற்குக் கருவியா யிருத்தல் போன்று, அவரது கடவுட் கொள்கையை அறிவதற்கும் கருவியா யிருக்கின்றன. அவரது பாடல்களிலிருந்து அவரது கடவுட் கொள்கையை அறிவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

நமது நாவுக்கரசு நாயனுர் கடவுள் உண்டு என்னும் சமயக் கொள்கை யுடையவர். அவர் தம் தாய்தந்தையர் கொண்ட சமயமே தஞ்சமயம் என்றும் தம்நாட்டு அரசன்கொண்ட சமயமே தஞ்சமய மென்றும் கொண்டு சமயத் தைப் பின்பற்றும் குருட்டுக் கொள்கைய ரல்லர். இளமையில் கல்விகற்குங் காலத்தில் சமணசமயக் கொள்கையில் விருப்புற்று, தம்தாய் தந்தையர் கொண்ட சைவசமயத்தை விட்டுச் சமணசமயம் புகுந்தார். புகுந்தவர் சைவ சமயவுண்மையைத் தெளிந்த பின்னர், தம்வாழ்க்கையில் கையாண்ட சமண சமயக் கொள்கையினது தாழ்வையறிந்து அரசன் பலவாற்ருல் தண்டித்தும் சைவசமயம் சார்ந்தார். ஆகையால் அடிகள் தம்மனத்திற்கும் பொதுஅறி வுக்கும் பொருத்தமான சமயத்தையே கைக்கொண்டவர் என்றறியலாம். சமண சமயத்திலிருந்த காலத்தில் சமண முனிவர்கள் பொய்களையே மெய் கள் என்று கூறினர் என்றும், அவற்றை உண்மை என்று கருதியே நான் அச்சமயத்தில் சேர்ந்தேன் என்றும், அவை உண்மையில் பொய்யாகலின் நான் பயனிழந்தேன் என்றும், சமணசமயம் விட்டுச் சைவசமயம் சார்ந்து,

உண்மைக் கடவுளையும் உண்மைக் கொள்கையையும் கொண்டு பயனடைந்தமையின் நான் உய்ந்தேன் என்றும் அடிகள் பற்பல இடங்களிற் பாடுகின்றார்.

"கையெலாம் நெய்பாய கழுத்தே நெட்டக்
 கால்நிமிர்த்து நின்றுண்ணும் கையர் சொன்ன
பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று கருதிப் புக்குப்
 புள்ளுவரால் அகப்படாது உய்யப் போந்தேன்"

"பல்லுரைச் சமணரோடே பலபல காலமெல்லாம்
சொல்லிய செலவுசெய்தேன் சோர்வனுன் நினைந்தபோது
மல்லிகை மலருஞ்சோலை திருவையா றமர்ந்தகோவை
எல்லியும் பகலுமெல்லாம் நினைந்த போதினிய வாறே"

என்பனவற்றானும் பிறவாற்றானு மறிக.

நாயனர் சைவசமயம் புகுந்த பின்னர் சிவனே கடவுள் என்றுகொண்டு வழிபட்டு வந்தார். சிவபெருமானுக் கன்றி வேறு கடவுளர்களுக்கு அவர் வழிபாடு செலுத்த வில்லை. சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் என்றும் வேறுசமயக் கடவுளர் சிறுதெய்வங்கள் என்றும் அடிகள் அருளிச் செய்கின்றார். சிவபெருமானல்லாத சிறுதெய்வங்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் தங்கள் தாய்தந்தையர் வயிற்றில் கருவாகிப் பிறந்து, கல்வியிலோ, அறிவிலோ, ஒழுக்கத்திலோ, வீரத்திலோ சிறந்து விளங்க அவற்றில் ஒன்றோ இரண்டோ காரணமாக சிறப்பில் மக்கள் அவர்களைப் புகழ்ந்து வணங்கிக் கொண்டாடினர். அவர்கள், தங்கள் தங்கள் காலஎல்லையில் பிறந்து வளர்ந்து இறக்கும் மக்களைப் போன்று பிறந்து வளர்ந்து இறந்தவர்கள். சிவபெருமானே மக்களைப் போன்று பிறவாதவன்; இறவாதவன். மக்கட் குணமுடையவர் யாவரும் மக்களே. மக்கட் குணமல்லாத பொருளே கடவுளாகும் என்பது நாயனர் கருத்து.

"சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோம்
 சிவபெருமான் திருவடியே சேரப்பெற்றோம்"

"செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
பத்தி செய் மனப்பாறைகட் கேறுமோ
அத்த னென் றரியோடு பிரமரும்
துத்தியஞ் செயநின்றநற் சோதியே"

இயற்கைப் பொருள்கள் வடிவிற்குட் படுதலும், பிறவிக்குட் படுதலும் காலத்திற் குட்படுதலும், காட்சிக்குட் படுதலுமாகிய இயல்புடையன. நிலம் முதலிய உயிரில் பொருள்களும், மரம் முதலிய உயிர்ப்பொருள்களும் தத்தமக்குரிய வடிவிற்குட் படுதலையும், அவை தோன்றி மறைந்து பிறவிக்குட்படுதலையும், அவை, ஒரு காலத்திற்றோன்றி ஒருகாலத்தில் மறைந்து காலத்திற் குட்படுதலையும், யாவரும் காணும் காட்சிக் குட்படுதலையும் காண்க. எவ்வளவு பெரிய வடிவுடைப் பொருளும் ஒருகாலத்தில் தன் வடிவம் நீங்குதலின் அதுவும் கடவுளாகாது. ஒரு பொருளிலிருந்து தோன்றிய எவ்வளவு சிறந்த பொருளும் பின்னர் ஒருகாலத்தில் இறத்த

லின் அதுவும் கடவுளாகாது. எவ்வளவு நீண்டகாலமாக வாழ்ந்த பொருளும் தன் காலமுடிவில் அழிவுபடுதலின் அதுவும் கடவுளாகாது. பெரிய பொருளாய்ச் சிறந்த பொருளிற் றோன்றியதாய் நீண்டகாலம் வாழ்வதாயிருப்பினும் காணப்படுமாயின் அது அழிவெய்துதலின் அதுவும் கடவுளாகாது. உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருளும் வடிவோடுகூடி ஒருகாலத்தில் தோன்றி ஒருகாலத்தில் இறந்து தங்கால எல்லைக்குட்பட்டுக் காட்சிப்படுதலின், அவை கடவுளாகா. இராமர், புத்தர், பலராமர், கண்ணன், இயேசு, முகமதுநபி முதலிய பெரியார்களும் மேற்கூறிய தன்மையுடைய பொருள்களில் அகப்பட்டவர்களே. மேற்கூறிய தன்மையில்லாத பொருளே கடவுளாகும். கடவுள் என்ற சொல்லின் பொருள் வடிவத்தையும், பிறவியையும், காலத்தையும் காட்சியையும் கடந்தபொருள் என்பதாம். அப்பொருளே தமிழர்கள் கொள்ளும் கடவுளாகிய சிவபெருமான். சிவபெருமானே, உலகப் பொருள்களைப் போன்று வடிவமில்லாத பொருள்; பிறந்திறவாத பொருள்; பிறந்திறந்து காலத்திற்குட்படாத பொருள்; காட்சிக் கெட்டாத பொருள். கடவுள் சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையால் கூறப்படுவதல்லது இலக்கண வகையால் கூறப்படாமையின், கடவுளைப் பற்றித் தமிழர்கள் தனித்துக் கூறுதலில்லை. ஆரியர் முதலிய வேற்றுச் சமயத்தாரனைவரும் மனக்கோட்டை கட்டி கடவுளுக்குத் தாய்தந்தையர் மனைவி மக்கள் உண்டென்றும், வடிவம் நிறம் உணவு உடைமுதலியன உண்டென்றும் எழுதினர். ஆரியர் முதலிய சமயத்தார் மக்களையே கடவுளாகக் கொண்டனராதலின் அம்மக்களுக்குரிய உடைமைகளை அவர்களுக்கு உடைமை என்று எண்ணிக் கொண்டனர். தமிழர்கள் கடவுளாகிய சிவபெருமானுக்கு மனைவி மக்களும், வடிவ முதலியனவும் இல்லையோ எனில், இல்லை. உண்டு என்று கட்டியவர்கள் ஆரியர்களே. ஆரியர்களே தமிழர்கள் கடவுளாகிய சிவபெருமானைத் தங்கள் நாட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று, கடவுளாக ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களது அரசனாகிய இமவான்மகளை மனைவியாகக் கொடுத்து அடிமைப்பட்டனர். அவ்விருவருக்கும் தங்கள் நாட்டு யானைமுகத் தெய்வத்தையும் தமிழ் நாட்டு முருகக் கடவுளையும் பிள்ளைகளாக்கினர். திருமாலை மைத்துனனாகவும் மனைவியாகவும், பிரமனைப் பிள்ளையாகவும் ஆக்கினர். ஆரியர்கள் தமிழ் நாட்டுக் கடவுளைக் கடவுளாகக் கொண்டும் தங்கள் நாட்டுக் கடவுளைத் தமிழ் நாட்டாருக்குக் கொடுத்தும் முறை கொண்டாடினராயினும் தமிழர்கள் தங்கள் கடவுளையே உயர்ந்த கடவுளாகக் கொண்டு ஆரியர் வலையில் அகப்பட்டாரில்லை. அகப்படுத்துவதற்கு ஆரியர்கள் சிவபெருமானை திருமால் முதலிய கடவுளரினும் சிறந்துளன் என்றும் சிறந்த கடவுளிடம் திருமால் முதலிய ஆரியக் கடவுள்களும் ஆரிய முனிவர்களும் வழிபட்டு வரம் பெற்றனர் என்றும் உயர்த்திக் கூறினர். உயர்த்திக் கூறவே, ஆரியர்கள் தங்கள் வலையிற்பட்டாரென்று தமிழர்கள் எண்ணி ஆரியர் வலையில் தாம் அகப்பட்டனர். பின்பு ஆரியர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் சமயக் கொள்கையில் ஒற்றுமை ஏற்பட்டது.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதிசிவனார் திரட்டியருளிய அருள்முறைத் திரட்டு உரை

(மலர் ௬, இதழ் ௯, 224-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

(விளக்கம்) கூறும்தேனை - "தேனாய் இன்னமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்" என்று மாணிக்கவாசக அடிகள் திருவாசகம் திருவேசறவு 10-வது பாட்டிற் கூறியிருத்தல் காண்க. ; உம்பர் மணி முடிக்கு அணியை - சிவபெருமான் திருவடிகளில் தேவர்கள் தங்கள் நவமணி முடிகளை வைத்து வணங்குதலால் உம்பர் மணி முடிக்கு அணியை என்றார் ; உண்மை நின்ற பெருகு நிலைக்குறியாளர் - "உற்கைதரும் பொற்கையுடையவர் போலுண்மைப்பின் - நிற்க அருளார் நிலை" என்று திருவருட்பயன் உயிர் விளக்கம் 8-வது பாட்டிற் கூறப்பட்டபடி தூலம் சூக்குமம் சூக்குமதரம் சூக்குமம் அதி சூக்குமம் என்ற பலவகைத் தத்துவப்படிகளோடு அமைந்திருக்கிற உலகிலும் சிறிய உலகு ஆகிய உடலிலும் அந்த அந்தத் தத்துவப்படி அறியும் அறிவு நிலையிலும் விளங்குகின்ற உண்மையை அந்த அந்தத் தத்துவப்படியிற் குறியாகக்கொண்டு அருள் நிலையில் மேற்சென்று ஒழுகுகிறவனே தத்துவப்படிகளி லேறியேறிச் சென்று முடிவில் தத்துவங்கடந்த பொருளையும் அறிவான் என்பார் உண்மை நின்ற பெருகுநிலைக் குறியாள ரறிவுதன்னை என்றார். யாதாம் ஒரு தத்துவப்படியிற் காணப்படுகிற உண்மையையே முடிந்த உண்மையாகக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுகிற குறுகிய மனநிலையாளன் அந்தத் தத்துவப்படியை விட்டு மேற்செல்லுகின்ற விரிவான மனநிலையை அடையமாட்டான் என்பது கருத்து. பெருகும் நிலை என்பது மேலும் மேலும் அறிவு வளர்ந்து செல்லும் மனநிலை ; குறியாளர் என்பது குறியின்படி ஒழுகிப் பயன் பெறுகிறவர்கள்; நின்ற-இயல்பு பற்றி நிற்கின்ற என்பது நின்ற என இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது. முழுமுதலை - சிவபெருமானுக்கு மேல் அவனை ஆளும் ஒரு தலைவன் இல்லை என்பார், முழுமுதல் என்றார். உலகிற்கு முழுமுதற் கடவுள் சிவபெருமான் ஒருவனே என்பது கருத்து - மெய்த்தவத்தோர் துணை - உண்மையாக சிவபெருமானைக் காணுதற்குத் தவம் செய்கிற அடியார்களுக்கு அவர்கள் தன்னை அறிதற்கு வேறாய் நின்று அறிவித்தும் தன்னைப் பற்றும்படி அவர்களோ டுடனாய் நின்று அறிந்தும் துணைபுரிந்தும் வருகின்றார் என்பார் மெய்த்தவத்தோர் துணையை என்றார். உமைமங்கை பங்கன்தன்னை - மேலே கூறியவாறு அடியார்களுக்கு அருள் செய்தற்குச் சிவபெருமான் தனது அருட்சத்தியோடு கூடியிருக்கின்றார் என்று குறிப்பிப்பார் உமைநங்கை பங்கன் என்றார். தன் - அசை. நான் கண்டேன் - காணுதல் என்பது இங்கே அகக்கண்ணாலும் சேர்ந்து காணுதல். உள்ளும் புறமும் ஒரு தன்மைக் காட்சியர் நம்போன்று புறக்கண்ணால் மாத்திரம் காணமாட்டார்கள் ; அவ்வாறு காணுங்கால் அவர்களுக்குப் பாட்டிற் கூறப்பட்ட சிவபெருமானுடைய அளப்பரும் பெருக்குணங்கள் விளங்கித் தோன்றும். நம்போல்வாரும் திருக்கோயிலிலுள்ள சிவலிங்கப் பெருமானை வணங்கும்பொழுது சிவலிங்கவடிவி லடங்கியுள்ள உண்மைகளை நினைந்து உள்ளுருகிக் கசிந்து வழிபடுவார்களானால் அவர்களுக்கு அகக்கண் தோன்றுதற்கு இடமுண்டாகும். திருக்கோயில் வழிபாட்டை இகழ்கிறவர்கள் சொல் உருவாலும் பொருள் உருவாலும் அமைந்துள்ள உலகில் ஒருவரையொருவர் உடல் உருவிற் கண்டு சொல்லுருவிற் பேசி இன்புறுதலை அடைகிற மக்கள் இறைவனை எவ்வாறு உருவிலன்றி வழிபட முடியும் என்பதை அறியார்கள். இப்பாட்டில் உண்மை நின்ற பெருகுநிலைக் குறியாளரறிவு தன்னை என்பதனால் அயராத பேரறிவும், உருகுமனத் தடியார்கட் கூறும் தேனை என்பதனால் பொருட்பற்று உயிர்ப்பற்றுக்கள் நீங்கிய பேரன்பும், மெய்த்தவத்தோர் துணையை என்பதனால் இறைவனிடத்து இன்புறுஞ் செயலும் கூறப்பட்டன. அடியார்களே நான்கண்டு இன்புற்றதுபோல நீங்களும் திருச்செங்காட்டங்குடிப் பெருமானை வணங்கி இன்புறுமின் என்பது குறிப்பெச்சம்.

உறுகயி றூசல்போல வொன்றுவிட் டொன்றுபற்றி
மறுகயி றூசல்போல வந்துவந் துலவுநெஞ்சம்

பெறுகயி றூசல்போலப் பிறைபுல்கு சடையாய்பாதத்
தறுகயி றூசலானேன் அதிகைவீரட் டானரே. ௭௭

(உரை) அதிகைவீரட்டானரே - திருஅதிகை வீரட்டானம் என்ற தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கிறவரே ; நெஞ்சம் - எனது மனமானது ; கயிறு உறு ஊசல்போல - கயிற்றிலே தொங்கவிட்டுக் கட்டப்பட்ட ஊஞ்சற் பலகை அங்குமிங்கும் அசைந்து ஆடுதல்போல ; ஒன்றைவிட்டு ஒன்றை பற்றி (உம்) ஓர் உலக விடயப்பொருளைப்பற்றிப்பின் அதனைவிட்டு வேறொரு பொருளைப்பற்றியும்; மறு கயிறு ஊசல்போல - (பொருட்பற்று அவ்வாறிருக்க) மற்றொரு கயிற்று ஊஞ்சற் பலகைபோல ; வந்து (உம்) - வந்து (உம்) - மனைவிமக்கள் உறவினர் முதலிய ஒவ்வொரு உயிரிடத்திலும் பொருந்தி நின்று பற்றுவைத்தும் ; உலவும் - (இப்பொருள்களிலும் உயிர்களிலும் பற்றுவைத்தலினால் அமைதி பெறாமல்) உழன்று சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ; கயிறுபெறு ஊசல்போல - (அவ்வாறு உழன்றுகொண்டிருந்த மனதை உடையநான்) கயிற்றுடன் சேர்ந்து தொங்குகிற ஊஞ்சற் பலகையைப் போல ; பிறைபுல்கு சடையாய் - மூன்றாம் பிறைத்திங்கள் சேர்ந்திருக்கிற சடையை உடைய சிவபெருமானே ; பாதத்து அறுகயிறு ஊசல் ஆனேன் - நின் திருவடிகளைப் பற்றியதனால் கயிறு அறுந்த ஊஞ்சற்பலகை தரையைச் சேர்தல்போல பொருட்பற்றும் உயிர்ப்பற்றும் அற்றுப்போய் உன்னையே தாரமாகக் கொண்டு உன்னோடு அத்துவிதமாய்ச் சேர்ந்து பேரின்பமுடையவனானேன்.

(விளக்கம்) உறுகயிறு ஊசல்போல ஒன்றைவிட்டு ஒன்றுபற்றி - ஒவ்வொரு விடயப்பொருளையும் மாறிமாறிப்பற்றி ஒன்றிலும் அமைதி பெறாமலுழன்று சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற மனம் அசைந்துகொண்டே யிருக்கிற ஊஞ்சற் பலகைக்கு உவமிக்கப்பட்டது. ஊசல் ஆடுகிறவரைத் தாங்குகிற ஊஞ்சற் பலகையைக் குறிக்கிறது. பற்றி என்ற சொல்லுக்குப் பின் உம் தொக்கி நின்றது. ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பற்றுதலாவது ஒவ்வொரு விடயப்பொருளையும் நுகர்ந்து அதில் அமைதி பெறாமல் அதனைவிட்டு வேறு பொருளை விரும்பித் தேடி நுகர்ந்து அதிலும் அவ்வாறே அமைதிபெறாமலிருத்தல். உலகவிடய போகப் பொருள்களின் தன்மை இவ்வாறிருத்தலினாலே தான், மக்கள் தங்கள் உலக அநுபவத்தின் பயனாக அவைகளை உவர்த்து பேரின்பம் நாடுதலுக்கு இடமுண்டாகிறது. மறுகயிறு ஊசல்போல வந்து வந்து - மக்களைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிற பொருட்பற்று உயிர்ப்பற்று என்ற இருவகைப் பற்றுக்களில் பொருட்பற்று முன்னே கூறப்பட்டதனால் எஞ்சி நிற்கிற உயிர்ப்பற்றுக்கு உவமையாக மறுகயிறு ஊசல் என்று அடிகள் கூறியருளினர். வந்து வந்து என்பது அடுக்குத் தொடர். வந்து என்ற சொற்குப்பின் உம் தொக்கி நின்றது. வந்து - பொருந்தி அல்லது சேர்ந்து என்ற பொருளில் வந்தது. வந்து வந்து என்பது இவர் நண்பர் இவர் பகைவர் என ஒவ்வொரு உயிரையும் சேர்ந்து அமைதி பெறாதிருத்தல். உலவும் - உலவுதல் - அசைதல் ஒரு பொருளிலாவது ஓர் உயிரிலாவது அமைதி பெறாமல் உழன்று சுழலுதல். பிறைபுல்கு சடையாய் - என்பதனால் உயிர்கள் பொருட்பற்று உயிர்ப் பற்றுக்களை அறுத்துத் தனது திருவடிகளிற் பற்று வைக்கும்படி செய்யும் சிவபெருமானுடைய பேராற்றல் குறிப்பிடப்பட்டது. பாதத்து கயிறு அறு ஊசலானேன் - பாதத்து- திருவடிகளிற் பற்றுவைத்தலினால். ஊஞ்சலானேன் - ஊஞ்சல் பலகைபோல் ஆனேன்; மலப்பற்றினால் ஆன்மாக்களுக்கு உண்டாகும் பொருட்பற்று உயிர்ப்பற்றுக்கள் செயற்கை ; சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சேர்தல் இயற்கை. ஊஞ்சற்கயிறு அற்றுப் போனபொழுது ஊஞ்சற் பலகையானது தரையை இயல்பாய்ச் சேர்தல் போல, பொருட்பற்று உயிர்ப்பற்றுக்களாகிய செயற்கையானது அருளினாலே நீங்கின பொழுது சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சேர்தல் இயல்பாக நிகழுகின்றது என்

பது கருத்து. "சார்புணர்ந்து சார்புகெட வொழுகின் மற்றழித்துச் - சார்தரா சார்தரு நோய்" என்ற திருக்குறட் கருத்தும் இதுவேயாகும். முதலிரண்டு அடிகளுக்கு நெஞ்சம் - எழுவாய்; உலவும் - பயனிலை; பின் இரண்டு அடிகளுக்கு நான் - தோன்றாஎழுவாய்; ஆனேன் - பயனிலை. திருநாவுக்கரசு அடிகள் தாம் சமண சமயத்திலிருந்த பொழுது தங்கியிருந்த பாடலிபுரத்திலிருந்து வந்து திலகவதியாரால் திருவாளன் திருநீறணியப்பெற்றுச் சிவபெருமானால் சூலைநோய் தீர்ந்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற தலம் திருவதிகை வீரட்டானம் ஆதலின், அத்தலத் தேவாரப்பதிகத்தில் பெத்த நிலையிலும் முத்தி நிலையிலுமிருந்த தமது இரண்டு அநுபவங்களையும் கூறுதல் மிக்க பொருத்தமுடையது. அடியார்களே! எனது அநுபவமிவ்வா றிருத்தலின், நீங்கள் திருவதிகை வீரட்டானேசுவரரை வழிபட்டு உய்மின் என்பது குறிப்பெச்சம்.

மாவை யுரித்ததள்கொண் டங்க மணிந்தவனை
வஞ்சர் மனத்திறையும் நெஞ்சணு காதவனை
மூவ ருருத்தனதாம் மூல முதற்கருவை
மூசிடு மால்விடையின் பாகனை யாகமுறப்
பாவக மின்றிமெய்யே பற்று மவர்க்கமுதைப்
பானறு நெய்தயிரைந் தாடு பரம்பரனைக்
காவ லெனக்கிறையென் றெய்துவ தென்றுகொலோ
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே. எஅ

(உரை) மாவை உரித்து அதள் கொண்டு அங்கம் அணிந்தவனை-தாருகாவனத்து இருடிகள் ஏவித் தன்மேல்விட்ட யானையைத்தோலுரித்து அத்தோலைத்தனது உடலின் மேல் தரித்துக்கொண்டவனும்; வஞ்சர்மனத்து இறையும் அணுகாதநெஞ்சவனை-வஞ்சகமுடையவர்களது மனத்தின்கண் சிறிதும்சேராத மனதுடையவனும்; மூவர்உருத்தன தாம் மூலமுதற்கருவை-அயன்மால்உருத்திரன்என்னும் மும்மூர்த்திகளுடைய வடிவங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கின்ற முழுமுதற்பொருளும்; மூசிடும்மால்விடை யின்பாகனை-மூசுமூசுஎன்று முச்சுவிடுகின்ற பெரியஎருதின் மேலேறிச் செல்கின்றவனும்; பாவகம் இன்றிமெய்யே ஆகமுறப்பற்றுமவர்க்கு அமுதை - பாவனையில்லாமல் உண்மையான அன்பினால் தமது மனதிலேபொருந்தும்படி தன்னுடைய திருவடிகளைப்பற்றுகிற அடியார்களுக்கு அமுதுபோன்று இன்பப்பொருளாயிருக்கிறவனும்; பால்நறும் நெய் தயிர் ஐந்து ஆடும்பரம்பரனை-பசுவினுடைய பால்மணமுள்ள நெய் தயிர் சாணம் நீர்ஆகியபஞ்சகவ்வியங்கொண்டு முழுக்குச்செய்கின்ற மேலானபரம் பொருளாயிருக்கிறவனும்; கார்வயல்சூழ்கானப்பேருறை காளையை-மேகம் மழை பொழிகின்ற வயல்களாற் சூழப்பட்ட திருக்கானப்பேரூரிலே திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி இருக்கின்றவனுமாகிய சிவபெருமானை; எனக்கு காவல்இறைஎன்று எய்துவதுஎன்றுகொல்-எனக்குப்பேரின்பம் அளித்துக்காக்கும் இறைவன்என்று அவனுக்கு என்னிடத்திலுள்ள தொடர்பை உள்ளபடி அறிந்து அவனுடைய திருவடிகளைச்சேர்ந்து பேரின்பமடைவது எக்காலம்?

(விளக்கம்) வஞ்சர்மனத்து இறையும்அணுகாத நெஞ்சவன்-வஞ்சம்என்பது நேர்மையின்மை; உள்ஒன்றெண்ணிப் புறமொன்றுகூறுதலும் இனியதாகஒன்றுகூறி கொடியதாக மற்றொன்று செய்தலும் ஆகும் வஞ்சகக்குணமானது சிவபெருமானது திருவருளைப்பெறுதற்கு முற்றும்தடையாயுள்ளது. சுந்தரமூர்த்திஅடிகள்தமதுதேவாரங்களில் பலஇடங்களில் சிவபெருமானைக் கரவாடும்வன்னெஞ்சில் நில்லாதான்என்று கூறுகின்றார். மூவர்உருத்தனது ஆம்மூலமுதற்கருவை - "ஒருருவாயினை மானாங்காரத்திரியல் பாயொருவிண்முதல் பூதலம். படைத்தழித்தழிப்பமும் மூர்த்திகளாயினை" என்றுதிருஞானசம்பந்தஅடிகள் கூறியாங்கு படைப்பு காப்பு அழிப்புத்தொழில்கள் செய்யும்மும்

மூர்த்திகளும் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானிடமிருந்து தோன்றி அவனிடம் ஒடுங்குதலால் அடிகள் மூவருருத்தனதா மூலமுதற்கருவை என்றார். பாவகம்இன்றி மெய்யே ஆகமுறப்பற்று மவர்க்குமுதை-பாவகம் - தோற்றம் - பாவனை (Hypocrisy) ஆகம் - நெஞ்சு; மனம். அமுது - அமுதுபோன்று இன்பம்செய்கின்றவன் - எனக்குக் காவல்இறைஎன்று எய்துவது என்றுகொல் - காவல்என்பது இங்கே அநுக்கிரகத்தை (அருளலை) க்குறிக்கிறது. கொல். ஒ - அசைநிலைகள் - கானப்பேர்உறைகாளையை - சுந்தரமூர்த்திஅடிகள் சேரமான் பெருமான் நாயனாருடன் பாண்டிநாட்டிலுள்ள தலங் களை வணங்கிக்கொண்டு திருச்சுழியலில் அமர்ந்திருந்த பொழுது இரவு கனவில் அவரி டத்தில் சிவபெருமான் கையிற்பொற்செண்டும் திருமுடியிற் சுழியலுமுடைய காளையார் வடிவிற்றோன்றி "யாமிருப்பது திருக்கானப்பேர்" என்றுகூறிமறையவும், அடிகள் பாடிய பதிகத்தின் 7-வது பாட்டு - அவர்கனவிற் கண்டகாளைவடிவத்தை நினைந்து திருக் கானப்பெருந்துறைகாளையை என்று பாடியருளினர்.

அறிவிலாத வன்சமணர் சாக்கியர் தவம்புரிந் தவஞ்செய்வார்
நெறியலாதன கூறுவர் மற்றவை தேறன்மின் மாறுநீர்
மறியுலாந் திரைக் காவிரிவலஞ் சுழிமருவிய பெருமானைப்
பிறிவிலாதவர் பெறுகதி பேசிடி லளவறுக் கொண்ணாதே எகூ

(உரை) அறிவிலாத வன்சமணர் சாக்கியர் - கடவுளைப்பற்றிய அறிவில்லாத சமண ரும் சாக்கியரும்; தவம்புரிந்து அவம்செய்வார் - தவம் செய்கிறதாகச் சொல்லிப் பய னில்லாத வீண்செயல்களைச் செய்கிறவர்களாகி; நெறி அலாதன கூறுவர் - நல்ல நெறிக்கு உரியன அல்லாத் தீய செயல்களைச் செய்யும்படி சொல்லுவார்; மற்றுஅவை தேறன்மின் - அவ்வாறு அவர்கள் கூறுகிற அந்தச் சொற்களை நீங்கள் உண்மை எனத் தெளியாதேயுங்கள்; மாறுநீர் - வற்றாத நீரையும்; மறிஉலாம் திரைக் காவிரி - மடங்கி வருகின்ற அலைகளை உடைய காவிரி ஆற்றின்; வலஞ்சுழி மருவிய பெருமானை - அருகிலிருக்கின்ற திருவலஞ்சுழி என்ற தலத்தில் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பெருமானை; பிறிவிலாதவர் - தங்கள் மனத்தினில் நினைப்பும் மறப்பும் அற்ற நிலையில் எப்பொழுதும் நினைந்து அவனோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்துகொண் டிருக்கிற அடியார்கள்; பெறுகதி பேசிடில் - அடைகின்ற பயன் இன்னது எனக் கூறப்புகின்; அளவு அறுக்கொண்ணாது - அதனை இவ்வளவுதான் என்று வரையறுத்துக் கூறமுடியாது. ஆதலின் நீங்கள் திருவலஞ் சுழியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெரு மானை எப்பொழுதும் உங்கள் மனதில் நினைந்து வழிபடுமின் என்பது குறிப்பெச்சம்.

(விளக்கம்) தவம்புரிந்து அவம்செய்வார் - சேக்கிழார் அடிகள் பெரியபுராணத் தில் "தவமென்று பாயிடுக்கித் தலைபறித்து நின்றுண்ணும் - அவமொன்றும் நெறி" என்று சமண சமய நெறியைக் கூறியிருத்தல் காண்க. சமணரும் சாக்கியரும் தோற் றத்தில் தவம்செய் வேடத்தை உடையவராயினும், உண்மையில் இறைவனிடத்திலும் உயிர்களிடத்திலும் அன்பில்லாதவர்கள் என்பது கூறப்பட்டது. செய்வார் என்ற வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. மற்றுஅவை தேறல்மின்-மற்று-அசை. தேறல்மின் - எவற்பன்மை வினைமுற்று. மின் - விகுதி. பிறிவிலாதவர் - மேலே 53-வது பாட்டில் "நெஞ்சிடை நின்றகலான் பலகாலமும் நின்றனனே" என்றும் 54-வது பாட்டில் "என்ம(ன)த் தகத்தே யிரவும் பகலும் பிரிவரியான்" என்றும் இறைவனுக்குக் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் இங்கு அடியார்களுக்குக் கூறப்பட்டன. அளவு அறுக்கு ஒண்ணாது-அடியார்கள் இறைவனுடன் பிரிவறியாது அத்துவிதமாய்க் கலந்து பெறும் சிவபெரும்போகம் புதிது புதிதாய் வளர்ந்துகொண்டு போகின்றது (Infinite Bliss) என்பார் அளவறுக்கொண்ணாது என்றார். நீங்கள் - தோன்றா எழுவாய். தேறன்மின. பயனிலை. கதி எழுவாய். அளவறுக்கொண்ணாது - பயனிலை.

அ. அஞ்செழுத்தருணிலை

விண்ணினார் மதிசூடிய வேந்தனை
எண்ணி நாமங்களோதி எழுத்தஞ்சுங்
கண்ணினாற் கழல் காண்பிட மேதெனிற்
புண்ணியன் புகலூருமென் னெஞ்சுமே. ௮௦

(உரை) விண்ணினார்மதி சூடிய வேந்தனை - வானத்தில் நிலவுகின்ற திங்களைத் தரித்த மன்னனாகிய சிவபெருமானுடைய; நாமங்கள் எழுத்தஞ்சும் எண்ணி ஓதி - நாமமாகிய அஞ்செழுத்தையும் அதன் கருத்தை மனதில் சிந்தித்து ஓதி; கழல் கண்ணினாற் காண்பு இடம்-அவனது திருவடிகளைப் புறக்கண்களாலும் அகக்கண்களாலும் காணுதற்கு உரிய இடமானது; ஏது என்னில்-யாது என்று வினவின்; புண்ணியன் புகலூரும் என் நெஞ்சும் - அறமுறையே அறவாளனாகிய சிவபெருமான் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கிற திருப்புகலூர் என்ற தலமும் எனது உள்ளமும். அடியார்களே! சிவபெருமானை அஞ்செழுத்து ஓதிப் புறத்திலும் அகத்திலும் கண்டு வழி படுமின் என்பது குறிப்பெச்சம்.

(விளக்கம்) வேந்தன் "ஆட்சி உலகை உடையாய் போற்றி" என்று அடிகள் போற்றித் திருத்தாண்டகத் தேவாரத்திற் கூறியபடி சிவபெருமான் உலகிற்கு முழு முதற் கடவுளாய் அதனை ஆளுகிறவன் ஆதலின், வேந்தன் என்று கூறினார். வேந்தனை ஆரும் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது. உருபு மயக்கம்; நாமங்கள் - எழுத்தஞ்சும் எண்ணி ஓதி - நாமங்கள் என்பதில் கள் அசை; அஞ்செழுத்தும் சிவபெருமான் திருநாமம் ஆதலின் நாமம் எழுத்தஞ்சும் என்றார். எந்தையார் திருநாமம் நமச்சிவாய என்றெழுவார்க்கு இருவிசும்பிலிருக்கலாமே" என்று அடிகள் பலவகைத் திருத்தாண்டகம் 10-வது பாட்டிற் கூறியருளினமை காண்க. சிவபெருமானுடைய எண்ணில் திருநாமங்களும் அஞ்செழுத்திலடங்கும். எண்ணி ஓதுதலாவது ஓதுகிறவன் ஒவ்வொரு எழுத்தும் இன்ன இன்ன பொருளைக் குறிக்கிறது என்றும் சிகாரமாகிய சிவமும் யகாரமாகிய உயிரும் ஆண்டான் அடிமைத் தொடர்பில் நிற்கும் முறைமையையும். உயிர் மகாரமாகிய மலத்தையும் நகாரமாகிய திரோதான சத்தியையுங் கடந்து நின்று வகாரமாகிய அருட்சத்தி வழியாய்ச் சிவத்தை அடையும் முறைமையும் மனதின்கண் கசிந்துருகி நினைத்து சிவத்தில் அடங்கி உறைத்து நின்று கணித்தலாகும். அஞ்செழுத்தாலுள்ளமானுடைமை கண்ட எனை அஞ்செழுத்தாலருச்சித் திதயத்தில், அஞ்செழுத்தாற் குண்டலியிற்செய் தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கில் அண்டனுஞ் சேடனுமங்கு" என்று சிவஞானபோதம் 9-வது சூத்திர வெண்பாவிற் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இங்கே அஞ்செழுத்தோதல் ஆன்மா மலமாசகன்று இறைவனை ஞானக் கண்ணிற் சிந்தையில் நாடி அவனுடைய சிறப்பியலை அறிந்தபின், பழைய மலவாசனை நீங்கும் பொருட்டு ஓதுதல். திருஞானசம்பந்த அடிகள் " துஞ்சலும் துஞ்சலிலாத போழ்தினும் நெஞ்சகம் நைந்துநினைமின் நாடொறும் " என்று பஞ்சாக்கரப் பதிகத்தில் கூறியருளினர்; கண்ணினால் கழல் காண்பு இடம் - கண்ணினால் காண்பு என்பது அகக்கண்ணினாலும் புறக்கண்ணினாலும் ஒருதன்மைக் காட்சியாகக் காணுதல், அகக்கண்ணினாற் சிவபெருமானை 4-வது அடியிற் கூறப்படுகிற நெஞ்சில் விளங்குகிற சிவலிங்கத்தைக் காணுதல், புறக்கண்ணினால் திருப்புகலூரில் எழுந்தருளியிருக்கிற சிவலிங்கப் பெருமானைக் காணுதல். திருமூலர் "உள்ளம் சிவலிங்கம் ஊனுடம்பு ஆலயம்" என்றார். அகக் காட்சி உண்டாதற்குப் புறக்காட்சியும் அஞ்செழுத் தோதுதலும் சாதனங்கள். காண்பு-தொழிற் பெயர். பு தொழிற்பெயர் விகுதி. காட்சி - காணுதல். ஏதெனில் - என்னில்-எனில் எனக் குறுகியது. இடம் - எழுவாய்; நெஞ்சு, புகலூர், பயனிலைகள்.

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலேநினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம்பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய்ப் பொலியச் சிவாயநம வென்றுநீ றணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதிநீ பாதிரிப்புலியூர் அரனே. ௮௧

(உரை) திருப்பாதிரிப்புலியூர்அரனே-திருப்பாதிரிப்புலியூரில்திருக்கோயில்கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கின்றவனே ; கருவாய்க் கிடந்து - (உலகிற் பிறத்தற்கு முன்னே எனது தாயாருடைய) கருப்பையிற் கிடந்து உன்னுடைய திருவடிகளையே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தவனாகிய நான்; உருவாய்த் தெரிந்து - மானுட வடிவில் பிறந்து அறிகிற பருவம் வந்தபொழுது; உனது திருஅருளால்-உனது பேரருட்டிறத்தினால்; உனது நாமம் பயின்றேன் - உனது திருநாமமாகிய அஞ்செழுத்தை ஓதிப் பழகினேன் ; (உனது திருவருளால்) - உனது பேரருட்டிறத்தால் ; திருவாய்ப்பொலிய - மலத்துவம் நீங்கிச் சிவத்துவ விளக்கம் அடைகிறதற்காக ; சிவாயநம என்று நீறுஅணிந்தேன் - சிவாயநம என்ற சூக்கும அஞ்செழுத்தை நினைந்து ஓதி திருநீறணிந்து உன்னுடைய திருவடிகளை வணங்கினேன் ; நீ சிவகதி தருவாய் - இவ்வாறு நான் செய்ததனாலுண்டான பயனாக நீ எனக்குச் சிவஞானத்தைத் தந்தருளினாய்.

(விளக்கம்) திருநாவுக்கரசு அடிகள் இந்தப் பாட்டில் தனது அநுபவத்தைப் பிறர் அறிந்து உய்யும்படி கூறுகின்றார். கருவாய்க் கிடந்து உருவாய்த் தெரிந்து - மேலே 16-வது பாட்டில் அடிகள் கருவாகிக் குழம்பிருந்து......உருவாகிப் புறப்பட்டு என்று கூறியிருத்தல் காண்க. கருவாகிக் கிடந்து என்பதனால் தன் முனைப்பின்றி இறைவன் வயப்பட்டிருந்து என்பது குறிப்பிடப்பட்டது. உருவாய்த் தெரிந்து - தெரிய(= தெரிந்ததனால்) என்பது தெரிந்து என நின்றது. தெரிந்து பயின்றேன் என்பது காரணப் பொருட்டாய் இறந்தகாலப் பொருளில் வந்தது. உனதருளால் உன்றன் நாமம் பயின்றேன் - பயிலுதல் அடிக்கடி ஓதிப் பழகுதல். அடிகள் திருநனிபள்ளித் தேவாரத்தில் 5-வது பாட்டில் நஞ்சிருள் காலை மாலை தொடர்ச்சியை மறந்திராதே - அஞ்செழுத்தோதி னாளுமானடிக் கன்பதாகும" என்று தாம் அஞ்செழுத்தோதிப் பயின்றதைக் கூறுகின்றார். உனது அருளால் என்ற சொற்றொடரைப் பயின்றேன் என்பதனோடும் திருவாய்ப்பொலிய என்பதனோடும் சேர்க்க, திருவருளின் துணையின்றிப் பயிலுதலும் திருவாய்ப் பொலிதலும் முடியா ஆதலின். திருவாய்ப் பொலியச் சிவாயநம என்று நீறு அணிந்தேன் - திருவாய்ப் பொலிய என்பது காரியப் பொருட்டாய் எதிர்காலப் பொருளில் வந்தது. நெல்விளைய மழை பெய்தது என்றாற்போல. சிவாயநம என்று நீறணிதலினால் திருவாய்ப் பொலிதல் நிகழ்ந்தது. என்று என்பது நினைந்து ஓதி என்னும் பொருள்படவந்தது. நீறணிந்தேன் - மேலே பாதிரிப்புலியூர்அரனே என்றதனால் நீறணிந்தேன் என்பது நீறணிந்து வணங்கினேன் என்னும் பொருள்பட வந்தது. சொல்லெச்சம். சிவாய நமஎன்று என்பதில் மனதின் செயலும் வாக்கின் செயலும் அணிந்தேன் என்பதில் காயத்தின் செயலும் அடங்கியுள்ளன. சூக்கும அஞ்செழுத்து நினைந்து ஓதலும் திருநீறணிந்து வணங்குதலும் சிவதத்துவ விளக்கத்துக்குச் சாதனமாயுள்ளன என்பது கூறப்பட்டது. பசுவாகிய நால் விலங்கினது கருநிறச் சாணத்தைத் தீயாற் சுட்டுத் தூயவெண்ணீறாக்குதல் சூக்குமமாகிய இருள்நிற மலத்தாற் பற்றப்பட்ட மக்கள் ஆன்மா, மெய்ஞ்ஞானத்தால் மலத்தன்மை நீங்கி வெள்ளிய அருளொளி நிறைந்த சிவத்தன்மை அடைதல் மிக்க பொருத்தமான குறியீடாகும். குறியீடு (Symbolism) மயமாயுள்ள உலகில் மக்கள் எத்துறை வாழ்விலும் குறியீடுகளை வழங்கி வருதலைக் கண்டும் திருநீறு அணிதலாகிய குறியீட்டைப் பழிக்கிறவர்கள் உண்மையை ஆராய்ந்தறியுந் திறனில்லாதவர்கள். ஒரு தீக்கங்கைக் கரித்துண்டு ஒன்றின்மேல் வைத்து ஒருவன் ஊத அக்கரிய துண்டு கரிய

திருமாறி தீ யுருவாய் விளங்குதல்போல ஒருவன் அஞ்செழுத்தை ஓத அஞ்செழுத்தில் விளங்குகிற அருட்சத்தியால் மலத்தன்மையினின்றும் நீங்கிச் சிவத்தன்மையை அடைகிறான். நீ சிவகதி தருவாய் - சிவகதி என்பது முத்திக்குச் சாதனமாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தைக் குறிக்கிறது. முத்தி என்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும். இயல்பு அல்லது தெளிவுபற்றி தந்தாய் என இறந்தகாலத்தாற் கூறற்பாலது தருவாய் என எதிர்காலத்தாற் கூறப்பட்டது. (நன்னூல் பொது இயல் 33-வது சூத்திரம்) சிவகதி அடைதல் திருவாய்ப் பொலிதலின் காரியமாகக் கூறப்பட்டது. ஆகவே சிவகதி அடைதலுக்குத் திருவாய்ப் பொலிதலும் திருவாய்ப் பொலிதலுக்குச் சிவாயநம என்று நீறணிந்து வணங்குதலும் காரணமாயின.

வைச்சபொருள் நமக் காகுமென் றுசொல்லி மனத்தடைத்துச்
சித்தமொருக்கிச் சிவாயநமவென் றிருக்கினல்லால்
மொய்த்தகதிர்மதிபோல் வாரவர்பாதிரிப்புலியூர்
அத்த னருள்பெறலாமோ அறிவிலாப்பேதை நெஞ்சே. அஉ

(உரை) அறிவிலாப்பேதைநெஞ்சே - சிறிதும் மெய்யறிவு விளங்கப்பெறாது உலகப்பற்றில் மயங்குகின்ற மனமே; வைச்சபொருள்நமக்கு ஆகும்என்றுசொல்லி - நாம் இப்பொழுது அரிதின்முயன்று கிடைக்கப்பெறுகிற மெய் அறிவு ஆகிய நிலையானபொருளானது பின் சிவகதிஅடைதற்குப்பயன் படும்என்றுநினைந்து; மனத்துள்அடைத்து - மனதிலேஉறுதியாகக்கொண்டு; சித்தம்ஒருக்கி - மனதைஉலகவிடயத்திற்போகாதவண்ணம் ஆன்மாவில்ஒடுங்கச்செய்து; சிவாயநமஎன்று - சிவாயநமஎன்றருக்கும அஞ்செழுத்தைஅதன்கருத்தைநினைந்து ஓதி; இருக்கின் அல்லால் - சிந்தைசெய்து இருந்தால் அல்லாமல்; மொய்க்கதிர்மதிபோல் வார்அவர் - கதிர்கள் (கிரணங்கள்) நெருங்கியுள்ளதாகிய திங்களைப்போன்றிருக்கிறவராகிய; பாதிரிப்புலியூர்அத்தன் - திருப்பாதிரிப்புலியூரில் எழுந்தருளியிருக்கிறதந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய; அருள்பெறலாமோ - திருவருளைப்பெற்றுநாம் முத்திஅடைந்து உய்யமுடியுமோ? (அருள்பெறமுடியாது என்றபடி)

(விளக்கம்) இத்தப்பாட்டில் திருநாவுக்கரசு அடிகள் உலகிற்பற்றுவைத்து உழன்றுகொண்டிருக்கும் மனதுடையமக்களுக்கு அறிவுரைகூறவேண்டித் தமதுமனதைப் பார்த்துக் கூறுவதாகக்கூறுகின்றார். அறிவிலாப்பேதைநெஞ்சே - அறிவுஎன்பது இங்கேமெய்யறிவு, (சிவஞானம்) பேதைநெஞ்சு - சிவன்திருவடிகளைமறந்து உலகிற் பற்றுவைத்து மயங்குகிறநெஞ்சு; இப்பாட்டில்வழங்கப்படுகிற நெஞ்சு, மனது, சித்தம் மூன்றும் ஒருபொருட்சொற்கள். மனம் சிந்திக்கும்பொழுது அதற்குச் சித்தம் என்று பெயர். வைச்சபொருள் - வைச்சஎன்றசொல்வைத்த என்றசொல்லினது போலிச் சொல். நமக்குஆகும்-அடிகள் மனதைப்பார்த்து அதனைத்தம்மோடு உளப்படுத்திக்கூறுதலால் நமக்கு என்றார். ஆன்மாவினது நலமும் அதற்குக்கருவியாயுள்ள மனதினது நலமும் ஒன்றுஎன்பது குறிப்பிடப்பட்டது. ஆகும்என்பது நிலையில்லாத உலகப்பொருள் போல் அல்லாமல் நிலையுள்ளதாய்ப் பயன்படுவதாயுள்ளது என்றபொருள்படநின்றது. என்றுசொல்லி - மனதினதுசெயல் நினைத்தல்ஆதலின் சொல்லிஎன்பதற்கு நினைத்து என்றுபொருள்கூறப்பட்டது. மனத்துஅடைத்து - அடைத்தல் - வெளியேபோகவிடாதிருத்தல், அதாவது மறந்துபோகாமல் மனத்தினுள்ளே உறுதியாகக்கொள்ளல். சிவாயநமஎன்றஇருக்கினல்லால் - மனமானது ஆன்மாவிலொடுங்கி ஆன்மாதற்போதமின்றி சிவத்திலொடுங்கினுலொழிய சிவனுடைய அருட்சத்தி ஆன்மாவினிடத்துப் பதியாது ஆதலின், சித்தமொருக்கிச் சிவாயநம என்றிருக்கினல்லால் என்றார். தூல அஞ்செழுத்தன்றி சூக்கும அஞ்செழுத்து ஆன்மாவைச்சிவனிடத்தி லொடுங்கச்செய்தலால் சிவாயநம என்றுஎன்றார்; இருக்கினல்லால் சிந்தித்திருக்கினல்லால் என்னும் பொருள்படநின்

று. ஒளவைப்பிராட்டியாரும் "சிவாயநமவென்று சிந்தித்திருப்பார்" என்றருளினர் சித்தம் ஒருக்கிச் சூக்கும அஞ்செழுத்தை அதன்கருத்து அறிந்து கசிந்து உருகி ஓதல், ஆன்மா சிவத்திலொடுங்கிச் சிவனது அருள்பெறுதற்குக் காரணமாயுள்ளது. மொய்க்கதிர்மதி போல்வார் அவர்-மொய்த்தகதிர்=கிரணங்களோடு நெருக்கமாய்க் கூடியிருக்கிறதிங்கள் ; கதிர் என்பது கிரணம் ; அது இங்கேஆகுபெயர் கதிரையுடைய திங்களைக்குறிக்கிறது. திங்கள் இராவில் உலகிலுள்ள புறவிருளை ஓட்டுதல்போல, இறைவனுடைய அருள்ஒளியானது ஆன்மாக்களுடைய அகவிருளை ஓட்டுதலாலும் திங்களும் அவனுடைஒளியும் எவ்வாறு அபின்னமாயிருக்கிறதோ, அவ்வாறே இறைவனும் அவனதுஅருட்சத்தியுடன் அபின்னமாயுள்ளவனாயிருத்தலாலும் மொய்த்தகதிர்மதி போல்வார்என்றார். அத்தன் அருள்பெறலாமோ - ஓ - வினாப்பொருளில் அருள்பெறமுடியாது என்னும்பொருளைத் தந்துநின்றது. இப்பாட்டில் ஆன்மாவானவன், மனதைச்சிவனிடத்தில் ஒடுங்கச்செய்து சிவாயநம என்றுஉருகி கசிந்து ஓதிச்சிந்தித்திருத்தல் மலத்தன்மையினின்றும் நீங்கி சிவத்தன்மையை அடைகிறதிருவருளைப் பெறுதற்குச் சாதனமாயுள்ளது என்பது கூறப்பட்டது.

> ஏதுமொன்று மறிவில ராயினும்
> ஓதியஞ் செழுத்தும் முணர்வார் கட்கும்
> பேதமின்றி யவரவ ருள்ளத்தே
> மாதுந்தாமும் மகிழ்வர் மாற்பேறரே. ௮௩

(உரை) மாற்பேறர் - திருமாற்பேறு என்ற தலத்தில் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிவபெருமான் ; அஞ்செழுத்தும் ஓதி உணர்வார்கட்கும் - அஞ்செழுத்தை ஓதித் தம்முடைய பொது இயலைமட்டும் அறிந்து அன்புடன் வழிபடுகிறவர்களுக்கும் ; ஏதும் ஒன்றும் அறிவிலராயினும் - அவர்கள் தமது சிறப்பியலை அறிந்து தம்மோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்து சேரும் மெய்அறிவு சிறிதுமில்லாதவர்களாயிருப்பினும் ; அவர் அவர் உள்ளத்து பேதமின்றி - எவர் எவர் தமது பொது இயலை உரை அளவையாலும் கருதலளவையாலும் அறிந்து தம்மை அன்போடு வழிபடுகிறார்களோ அவரவருடைய உள்ளத்திலும் யாதொரு வேற்றுமை யில்லாமல் ; மாதும் தாமும் மகிழ்வர் - உமாதேவியாரும் தாமுமாக அவர் அன்புக்கு உவந்து வீற்றிருந்தருளுவர்.

(விளக்கம்) மேலே 80-வது பாட்டில் சிவபெருமானுடைய சிறப்பியலை அறிந்து அவரோடு இரண்டறக் கலந்து ஞானத்தால் வழிபடும் தமது உள்ளத்திலும், திருப்புகலூர் திருக்கோயிலிலும் வீற்றிருக்கின்றார் என்று கூறிய திருநாவுக்கரசு அடிகள், இப்பாட்டில் சிவபெருமான் தமது பொது இயலை அறிந்து போகநெறியில் நின்று உண்மையாக வழிபடுகிறவர்களுடைய உள்ளத்திலும் உமாதேவியாரோடு உவந்து வீற்றிருந்தருளுகின்றார் என்று கூறுகின்றார். 81,82-வது பாட்டுகளிலும் சிறப்பியலை உணரும் உயர்நிலையுள்ளவர்கள் பெறும்பயன் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தம்முடைய சிறப்பியலை அநுபவ ஞானத்தினாலறிந்து தம்மோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்து தம்மை மெய்ஞ்ஞானத்தால் வழிபடுகிறவர்களுடைய உள்ளத்தில் அவர்கள் அறிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுவர் ; ஆனால் தமது பொது இயலை மாத்திரம் அறிந்து தம்மை வழிபடுகிறவர்களுடைய உள்ளத்தில் அவர்கள் அறியாது வீற்றிருந்து அவர்களது அறிவு நிலைக்குத் தக்கவாறு அருள்செய்கின்றார் என்பது கருத்து. இந்தக் கருத்தை அடிகள் திருஐயாற்றுத் தேவாரம் 4-வது பாட்டில், 'இருள்தரு துன்பப்படல மறைப்ப மெய்ஞ்ஞானமென்னும்-பொருள்தரு கண்ணிழந்துண் பொருள்நாடிப் புகலிழந்த-குருடரும் தம்மைப் பரவக் கொடுநரகக் குழிநின் - றருள்தருகை கொடுத்தேற்றும் ஐயாறன் அடித்தலமே". என்று கூறியருளினமை காண்க. "மந்தரமன்ன பாவங்கள் மேவிய - பந்தனை யவர் தாமும் பகர்வரேல் - சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்-நந்திநாம நமச்சி வாயவே" என்று திருஞானசம்பந்த அடிகள் கூறியவாற்றாலும் அறிக.